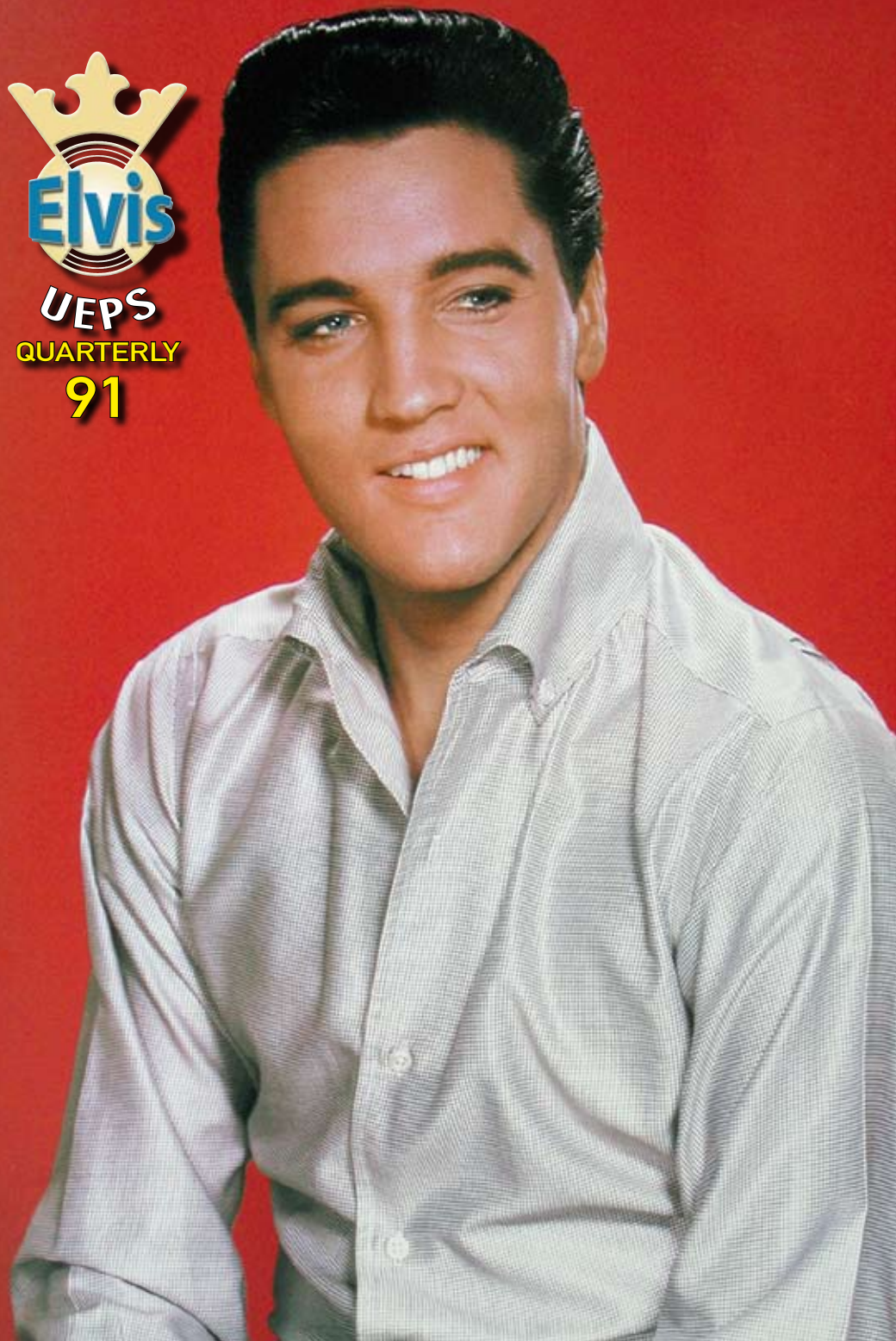

Driemaandelijks / Trimestriel | juli-augustus-september 2009 / Afgifttekantoor Antwerpen X - erk. nr.: 708328

UEPS
QUARTERLY
91

The United Elvis Presley Society

Elvis Quarterly
Driemaandelijks tijdschrift
juli-augustus-september 2009
Afgiftekantoor: Antwerpen X - 8/1143
Verantwoordelijk uitgever:
Hubert Vindevogel
Pijlstraat 15
2070 Zwijndrecht
tel/fax: 03 2529222
e-mail: ueps@skynet.be
www.ueps.be

Voorzitter:
Hubert Vindevogel
Secretariaat:
Martha Dubois

Medewerkers:
Tina Argyl
Cecile Bauwens
Daniel Berthet
Leo Bruynseels
Colette Deboodt
Pierre De Meuter
Marc Duytschaever
Dominique Flandroit
Sonia Mertens
Ria Smets
Tommy Peeters
Jean-Claude Piret
Veerle Remysen
Benny Scott

Correspondenten:
Stefaan Demarest
Ale Hartgers
David Neale

Layout / drukwerk:
Drukkerscollectief De Wrikker
Patriottenstraat 29, 2600 Berchem
03 218 56 74
info@dewrikker.be
www.dewrikker.be

Franstalige afdeling:

Jean-Claude Piret - Colette Deboodt
Rue Lumsomry 2ème Avenue 218
5651 Tarcienne
tel/fax 071 214983
e.mail: piret.jc@scarlet.be

Rekeningnummers:

UEPS (lidgelden, concerten)
068-2040050-70

TCB (boetiek):
220-0981888-90

Nederland:

Giro 2730496 (op naam van Hubert Vindevogel)
IBAN: BE34 220098188890 – BIC GEBABEBB (boetiek)
IBAN: BE60 068204005070 – BIC GCCCBEBB (lidgelden – concerten)

Showroom:

American Dream
Dorp West 13
2070 Zwijndrecht
tel: 03 2529089 (open op donderdag, vrijdag en zaterdag van 10 tot 18 uur
- Eerste zondag van elke maand van 13 tot 18 uur)

Abonnementen België

1 jaar lidmaatschap: 18 € (vier maal Elvis Quarterly)
2 jaar: 32 € (acht maal Elvis Quarterly)

1 jaar erelid: 27 € (vier maal Elvis Quarterly + vier maal News&New)
2 jaar: 45 € (acht maal Elvis Quarterly + acht maal News&New)

Abonnementen Nederland:

1 jaar lidmaatschap: 20 € (vier maal Elvis Quarterly)
2 jaar: 35 € (acht maal Elvis Quarterly)

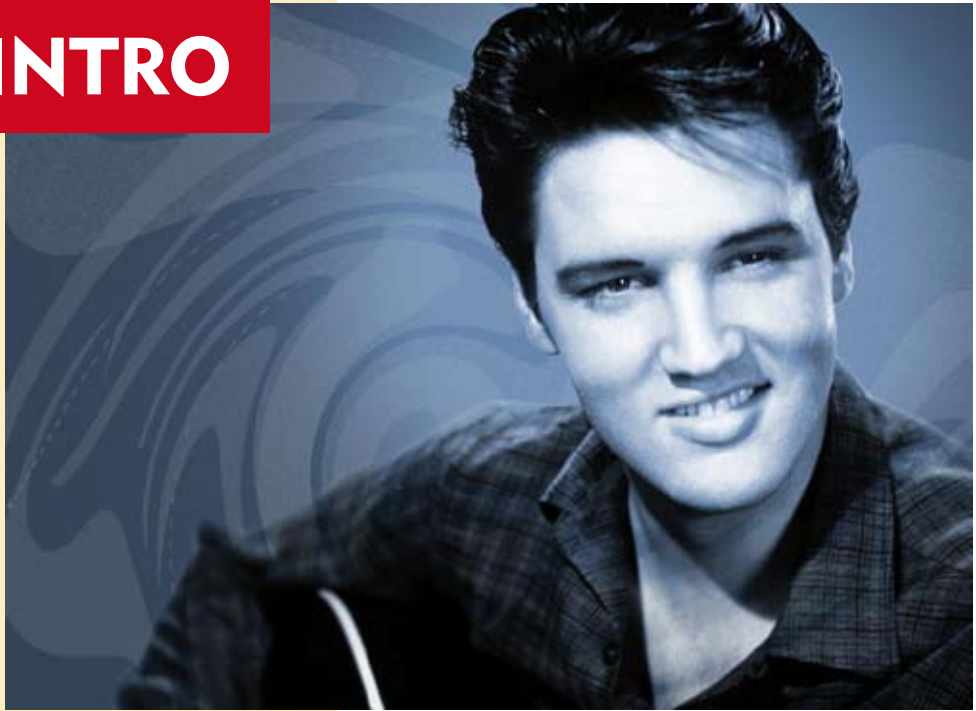
1 jaar erelid: 32 € (vier maal Elvis Quarterly + vier maal News&New)
2 jaar: 55 € (acht maal Elvis Quarterly + acht maal News&New)

Copyright:

Geen materiaal mag worden gebruikt zonder uitzonderlijke toestemming van de uitgever.

Verkoopprijs losse nummers: 4 €

INTRO

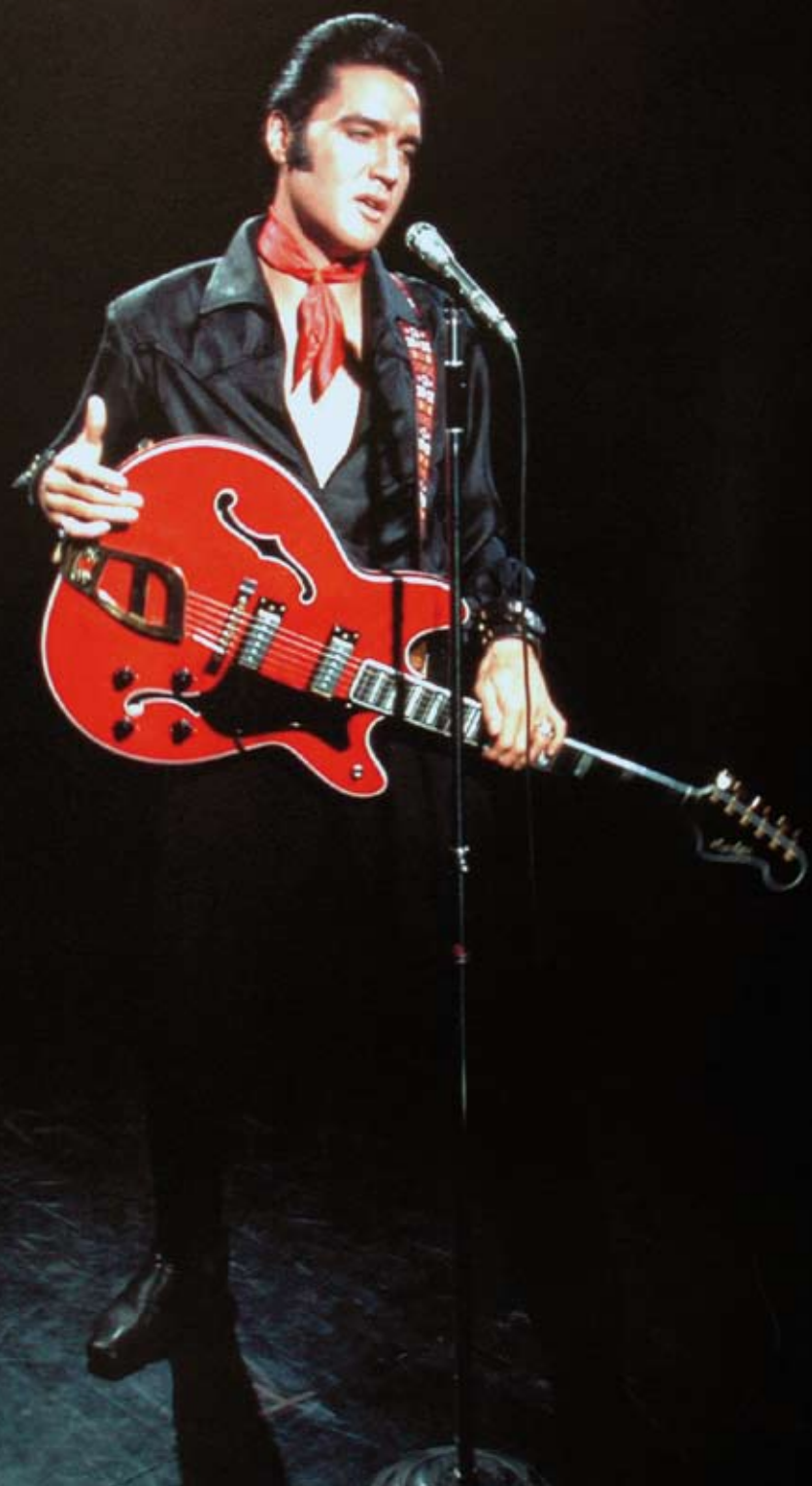

Wij veranderen van naam!

Verschillende leden hadden het al schrander opgemerkt... er was wat veranderd in de naam en het logo van "The United Elvis Presley" Society. Vanaf 1 mei hebben we inderdaad de schuurborstels gebruikt en na rijp beraad bleef volgende benaming overeind: "Elvis Presley Society". De vroegere naam dateerde al van 1985 toen de Nederlandse en Franse afdelingen opnieuw samenwerkten onder één noemer, vandaar het woordje "verenigd, of united".

We gebruikten hiervoor géén grote trom, alle briefhoofden en publicaties worden stelselmatig veranderd en dat zal meestal onopgemerkt voorbijgaan. Om de website te openen blijft voorlopig de afkorting: "UEPS". Meteen was er ook ruimte voor een nieuw logo.

Hubert.

Elvis Presley Society webshop.

Alhoewel hier en daar nog kleine aanpassingen nodig zijn (we werken er nog steeds aan), is de webshop sedert 1 mei een vaststaand feit!

Via het openen van de homepage www.ueps.be en het aanklikken van het balkje “webshop” komt je automatisch terecht op de tientallen pagina’s waar 80% van onze boetiek op te vinden is. Ook daaraan wordt nog gewerkt en we hopen voor het eind van het jaar de 2.000 verkrijgbare items te kunnen afbeelden met prijs en beschrijving.

Natuurlijk, we zijn tenslotte toch Belgen, is de shop tweetalig. Onze Franstalige vrienden worden evenzeer verwend en dat is maar logisch ook!

Hoe bestellen? Dat wordt een uitermate gemakkelijk klus: U klikt op het winkelwagentje en voegt vervolgens de producten toe die U interesseren. Na het invullen van het formulier met uw persoonlijke gegevens gaat U verder naar betalen: U kan kiezen tussen een gewone verrichting via een bankoverschrijving of via Paypal (Visa). Er volgt een bevestiging en binnen

enkele dagen wordt de levering door de postbode netjes thuisbezorgd.

Wil U meer informatie of wil U het gekozen artikel liever even komen bekijken? Geen nood, “American Dream” is open op elke donderdag, vrijdag en zaterdag alsmede de eerste zondag van elke maand (behoudens feestdagen). De openingsuren: 10 tot 18 uur (de eerste zondag van elke maand van 13 tot 18 uur).

Belangrijk voor de klanten van American Dream en onze webshop:

De winkel is gesloten:

20 tot en met 29 juli

14 en 15 augustus

5 tot en met 12 september.

Wij zijn tijdens deze periodes niet bereikbaar en kunnen uw bestellingen niet verzenden.

Wij appreciëren het als U hiermee rekening houdt.

RELIVE THE MAGIC OF THE KING!
The ORIGINAL ELVIS
 Tribute 2009
 U.S.A.

EEN SPETTEREND
 ELVIS TRIBUTUIT UIT
 AUSTIN / TEXAS

TED RODDY
 THE ORIGINAL ELVIS

DUKE BARDWELL
 THE ORIGINAL ELVIS

MICHAEL JARRETT
 THE ORIGINAL ELVIS

LENTESHOW IN HET
 CULTUREEL CENTRUM TE HASSELT
 ZATERDAG 23 MEI 2009 - 20U.

Tickets: 35 - 22 €
 Voorverkoop: Ohio Penalty Society - Pijlstraat 15 - 2010 Zwijndrecht
 Telefoon: 030 202222 / 020 2022228 (aanroep gratis)
 Mail: ohs@ohio.com
 Website: www.ohio.com
 Bankrekeningnummer: 4400 2040000-70
 Versnelde Betaling: 4400 0000000000-70

Duke Bardwell

Michael Jarrett

Hubert en Martha met Duke Bardwell

Ted Roddy

Thierry Le Coz en Vikki Lee

Enkele reacties na het lenteconcert van 23 mei te Hasselt:

▷ Via dit mailtje wil ik je laten weten dat ik en Marleen ons heel goed hebben geamuseerd tijdens het concert gisteren in Hasselt. Het was eens iets anders dan wat we gewend zijn maar we hebben beiden genoten tot de laatste muzikale noot.

Vele Elvis groeten, Marc en Marleen.

▷ Ik heb genoten van het concert in Hasselt. Ze brachten nummers die we niet gewoon zijn, andere songs op een heel eigen uitvoering wat tot verrassende resultaten leidde. Dat Duke meer kon dan gitaar spelen, maar ook nog een goede stem had, dat wist ik niet. De 2 songs die Michael Jarrett bracht, wow!!! Vuurwerk van de begeleiding!!!

We kregen een aangename avond. Bedankt Hubert.

Groeten, Hilda

▷ Het was een fijne avond, hebben ons goed kunnen uitleven, alleen jammer dat het (zovlug) gedaan was, waar je niet genoeg van krijgt, en hoop in de toekomst dat we nog zulke evenementen (kortbij ons in de Limburg) mogen meemaken. Dank u

Claudio

▷ Een nieuwe lente, een nieuw geluid, en dat geldt zeker voor de mooie show van 23/5 te Hasselt. Het was trouwens fijn Elvis heel even bij ons in Limburg te hebben, waarvoor een dikke "dank u wel". Het optreden van Ted Roddy heeft mij enorm verrast en wel omdat zijn podiumact afweek van wat de meeste Elvis performers brengen. Een heel aparte persoonlijke stijl, knap gedaan. I'll Be Home On Christmas Day, gezongen door Michael Jarrett heeft niemand onberoerd gelaten. De stilte in de zaal was de beste getuige. Prachtig gewoon. Duke Bardwell, de eenvoud zelve, is super sympathiek. Zijn eigen nummer (You and I) maakte destijds veel indruk op Elvis. Het was ook een doodgevoelend mooi en ontroerend nummer. Dat Colonel Parker door zijn hebberigheid verhinderd heeft dat Elvis het ook opnam is onvergeeflijk. Het zoveelste minpunt in het leven van Parker.

Liliane.

▷ Een dikke proficiat aan het volledige UEPS-team voor de organisatie van dit knappe concert afgelopen weekend. Ik moet eerlijk bekennen dat het lang geleden was dat ik nog naar een fanclub-concert ben kunnen gaan, maar ik heb de smaak weer goed te pakken, samen met mijn vriendin die ook Elvisfan is. Ook zeer tof dat er een concert in Limburg werd gehouden, dat mag zeker nog meer gebeuren. Proficiat Proficiat.

Davy & Claudia

Follow That Dream NEWS

The Wonder Of You

“The Wonder Of You” is de nieuwe telg in het FTD programma. Op dit schijfje staat het complete concert van 13 augustus 1970 in het International Hotel te Las Vegas. Dit concert werd opgenomen in het kader van de film “That’s The Way It Is” en werd in zijn geheel gremixed.

De CD bevat unieke versies die later niet meer dikwijls aan bod zullen komen zoals: Stranger In The Crowd, In The Ghetto, Make The World Go Away and Don’t Cry Daddy.

De tracklisting ziet er als volgt uit: That’s All Right / I Got A Woman / Hound Dog / Love Me / Don’t Cry Daddy / In The Ghetto / I Just Can’t Help Believin’ / Stranger In The Crowd / Make The World Go Away / Sweet Caroline / You’ve Lost That Lovin’ Feelin’ / Polk Salad Annie / Introductions / The Wonder Of You / Heartbreak Hotel / Blue Suede Shoes / One Night / All Shook Up / Bridge Over Troubled Water / Suspicious Minds / Can’t Help Falling In Love. Gitaar: James Burton, John Wilkinson, Elvis Presley - Gitaar & vocals: Charlie Hodge - Bass: Jerry Scheff - Drums: Ronnie Tutt - Piano: Glen D. Hardin - Vocals: The Imperials, The Sweet Inspirations, Millie Kirkham - Joe Guercio and his Orchestra

Prijs: 22,25 € (+ 1,18 € verzending)

FOLLOW THAT DREAM NEWS

From Elvis In Memphis

Op 24 juli verschijnt via RCA een dubbele CD "From Elvis In Memphis" om de veertigste verjaardag te vieren van de opnames in de "American Sound Studio's". Op deze dubbelaar zullen alle 32 tracks te vinden zijn die deze sessies hebben voortgebracht.

De tracklisting:

CD 1: The original

'From Elvis In Memphis' album

01. Wearin' That Loved On Look
 02. Only The Strong Survive
 03. Long Black Limousine
 04. I'll Hold You In My Heart
 05. It Keeps Right On A-Hurtin'
 06. I'm Movin' On
 07. Power Of My Love
 08. Gentle On My Mind
 09. After Loving You
 10. True Love Travels On A Gravel Road
 11. Any Day Now
 12. In The Ghetto
- Single A-sides
13. Suspicious Minds
 14. Don't Cry Daddy
 15. Kentucky Rain

CD 2: The original

'Back In Memphis' album

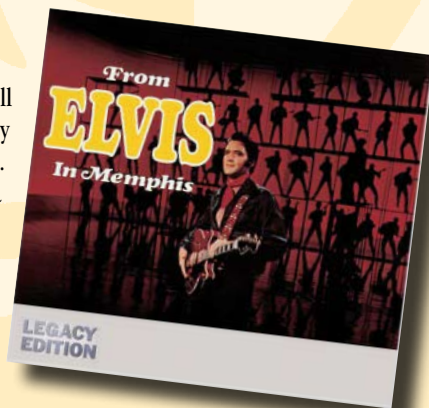
01. Inherit The Wind
 02. This Is The Story
 03. Stranger In My Own Home Town
 04. A Little Bit Of Green
 05. And The Grass Won't Pay No Mind
 06. Do You Know Who I Am?
 07. From A Jack To A King
 08. You'll Think Of Me
 09. The Fair's Moving On
 10. Without Love
- Single B-sides
11. Rubberneckin'
 12. My Little Friend
 13. Mama Liked The Roses
- Album tracks
14. I'll Be There
 15. Hey Jude
 16. If I'm A Fool

De voornaamste muzikanten in de studio waren:

gitaar: Reggie Young en Elvis Presley – bass: Tommy Cogbill en Mike Leech – drums: Gene Chrisman – piano: Bobby Wood – orgel: Bobby Emmons – harmonica: Ed Kollis. Back Up vocalists: Mary Holladay, Jeannie Greene, Donna Thatcher, Ginger Holladay.

De producer: Chips Moman.

Prijs: 17 € (+1,77 € verzending)

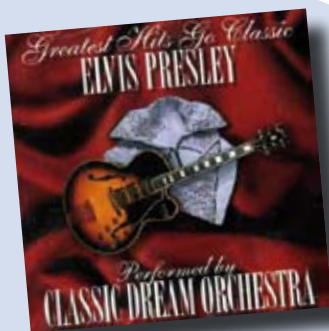

Various CD's

Classic Dream Orchestra

Een leuke afwisseling om af en toe eens uit uw CD kast te halen is wellicht de schitterende CD van het Duitse "Classic Dream Orchestra". Er staan 12 successen op uit het Elvis repertoire en kost slechts een prikje. De opname dateert al van 2001, maar blijft zeer actueel. De songs: Love Me Tender / It's Now Or Never / Can't Help Falling In Love / Surrender / In The Ghetto / For The Millionth And The Last Time / She's Not You / Are You Lonesome Tonight / Crying In The Chapel / Don't Be Cruel / Good Luck Charm / I'm Yours;

Prijs: 6 € (+1,77 € verzending)

A Tribute To Elvis

Michael Jarret is de componist van de Elvisongs « I'm Leavin' en I'll Be Home On Christmas Day » en zijn vertolkingen op 23 mei van deze songs te Hasselt deden menige traan wegpinken. Je kan het hier nogmaals herbeluisteren op een full-CD. De tracklisting: I'm Leavin' / It's Still Here / Softly As I Leave You / Suppose / Pledging My Love / My Wish Came True / I'll Be Home On Christmas Day / Without Love / They Remind Me Too Much Of You / Let It Be Me / My Baby Left Me.

Prijs: 16 € (+1,77 € verzending)

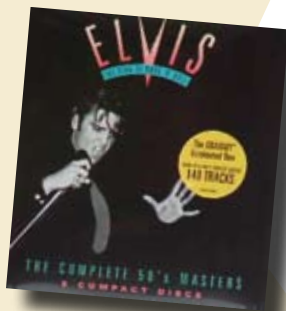
Terug in voorraad:

The Essential 50's Masters

In Europa verscheen deze 5CD set in een box van 30x30cm.

De Amerikaanse tegenhanger werd op 15x30cm uitgebracht.

Nu is er alléén nog een budgetversie te koop (USA persing) van de vijf CD's in een kleine mini-box. *Prijs: 59 € (+5,70 € verzending)*

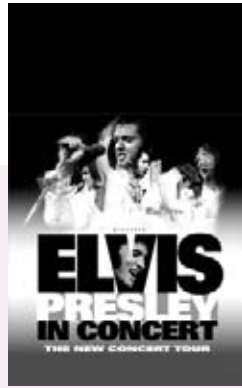

The Essential 60's Masters

Ook deze box waarop alle masters uit de sixties te vinden zijn (met uitzondering van de filmsongs) is nog enkel te koop in Amerikaanse versie.

Prijs: 82 € (+5,70 € verzending)

Met de Elvis Presley Society naar “Elvis In Concert”

Op woensdag 24 februari komt het Elvis gezelschap “Elvis In Concert” naar de Ahoy in Rotterdam.

U kan met ons meereizen vanuit Kortrijk (ook stopplaats te Gent) of Brussel (ook stopplaats te Antwerpen).

Prijs: 64 € met inbegrip van het ticket, inclusief alle kosten en de autobustrip.

Reservatie: Elvis Presley Society – ueps@skynet.be of via American Dream.

Voorafbetaling noodzakelijk.

Rekeningnr.: 068-2040050-70

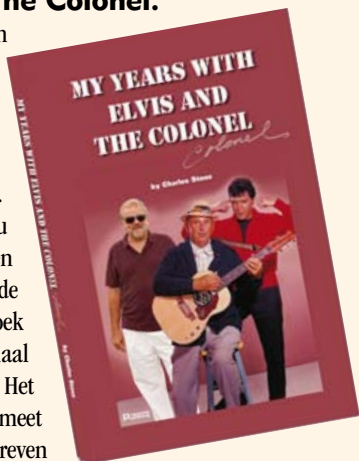
U wordt nog tijdig op de hoogte gebracht van de stopplaatsen van de autocar!

*Op 22 juni kwam het definitieve bericht dat “Elvis in Concert” volgend jaar België NIET aan-
doet. De onderhandelingen tussen de Belgische promotor die het concert naar Brussel wou
brengen heeft afgehaakt omdat langs financiële kant geen akkoord werd bereikt. Spijtig...*

My Years With Elvis and The Colonel.

Charles Stone , tijdens de concerten van Elvis in de jaren 70 één van de verantwoordelijken van “Concerts West” stond in voor de praktische afhandeling van de details die gepaard gingen bij de organisatie van de Elvis concerten. Rechtstreekse broninformatie krijgt u hier hoe de verhoudingen waren tussen Elvis, Colonel Parker, Tom Diskin en de organisator van deze concerten. Het boek wordt rijkelijk voorzien van fotomateriaal en allerlei concertinfo en contracten. Het is in voorraad, telt 125 bladzijden en meet 21x30cm. Het voorwoord werd geschreven door Sam Thompson.

Prijs: 36 € (+ 5,70 € verzending)

Elvis: Vegas '69.

1969 betekende een mijlpaal in de carrière van Elvis. Geïnspireerd door het succes van de 1968 Comeback show en de succesvolle sessies in de American Sound Studio (Suspicious Minds, In The Ghetto, Don't Cry Daddy) was Elvis meer dan klaar voor een terugkeer naar Sin City. Elvis: Vegas '69 is een “hardcover” boek van 200 bladzijden en is uiteraard gefocust op de 40e verjaardag van deze succesvolle periode. Het titanenwerk werd geschreven door Ken Sharp, auteur van een ander standaardwerk dat bij FTD verscheen: Writing For The King. Elvis: Las Vegas '69 bevat vele interviews met bekende namen: Priscilla Presley, Elvis' TCB bandmates, the Sweet Inspirations, The Imperials, The Memphis Mafia, Kirk Kerkorian, hotel President Alex Shoohey, en vele anderen. 150 haarscherpe kleurfoto's vullen de teksten aan, waarvan de meeste werden ontleend aan de Graceland archieven. Dit boek verschijnt in de loop van augustus.

Prijs: 39 € (+5,70 € verzending)

My Treasured Memories of Elvis.

Judy Palmer woonde concerten bij van Elvis in Las Vegas, Portland, Seattle en Spokane. Daarbij trachtte ze de best mogelijke shots te maken zonder flash. In dit boek worden al deze foto's gebundeld en voorzien van de juiste verhalen. Het werk is 114 pagina's dik en bevat ongeveer 150 foto's van Elvis in kleur.

Prijs: 36 € (+5,70 € verzending)

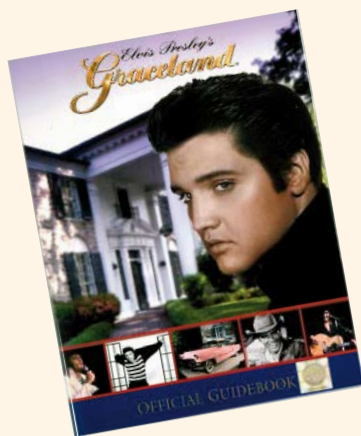
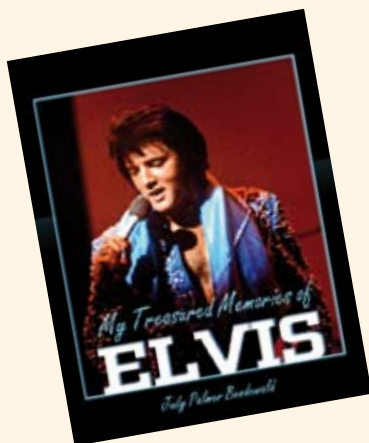
The Graceland Official Guide Book.

Deze vernieuwde uitgave geeft de lezer een mooi overzicht van wat er allemaal te zien en beleven is te Graceland. Naast de vele Elvisfoto's krijgt elke "bezoekbare" kamer speciale aandacht in haarscherpe foto's. Via het Special Exhibit Area kan u kennismaken met meubilair dat in andere delen van het huis te vinden was. Verder wordt er ook aandacht geschonken aan het automuseum, de vliegtuigen, de trouwkapel, het Heartbreak Hotel en Presley Place. Het boek telt 110 badzijden.

Prijs: 25 € (+5,70 € verzending)

Elvis in Gold

Joe Tunzi is al meer dan twintig jaar de leidinggevende spil achter JAT Productions. Naast DVD's en CD's brengt JAT voornamelijk boeken op de markt. De laatst verschenen exemplaren kregen allemaal een "hardcover" en werden met veel enthousiasme onthaald bij de Elvisfan. Dit werk is voornamelijk gericht op Elvis' gouden pak" uit 1957 en bevat méér dan 100 zwart-wit foto's uit wat wellicht de meest glorieuze periode was uit Elvis' loopbaan. Elvis droeg deze gold lamé jacket van 1957 (Tupelo) tot het concert in Honolulu (1961).
Prijs: 39 € (+5,70 € verzending) Dit boek verschijnt begin augustus.

Koop- verkoop en ruilbeurs + Elvis kwis.

25 oktober 2009 - zaal SAC

Hanegraafstraat 5 - 2050 Antwerpen

(linkeroever - naast de kerk)

10 -14 uur

U wenst Elvisspulletjes te verkopen, vinylplaten die je niet meer gebruikt of gewoon dubbele items?

Alle Elvisfans kunnen hier een of meerdere tafels huren (+- 1,10m) aan 10 € per tafel. Tevens zullen een aantal handelaars hun uiterst zeldzame vinylplaten aanbieden, een mooie gelegenheid om Uw collectie te vervolledigen!

Inkom voor het publiek: leden 2 € (op vertoon van de lidkaart) - niet leden 3 €

Inschrijven voor een standplaats is noodzakelijk, het inkomticket betaalt u ter plaatse.

15 -19 uur:

De Elviskrak

Op 25 oktober (na de ruilbeurs) gaan we kwissen: van 15 tot 19 uur kiezen we "De Elviskrak 2009". Evenals vorige jaargangen wordt deze kwis gespeeld in groepjes van vier deelnemers (het groepje wordt ter plaatse samengesteld, tenzij U al drie vrienden hebt gevonden) en er wordt ook in groep punten gescoord.

Deelname: 5 € per persoon.

Voor elke deelnemer is er een mooie prijs voorzien!

Inschrijvingen voor beide evenementen kan vanaf nu via de gekende kanalen.

Betalingen op rekeningnummer 068-2040050-70

Kalenders.

De Elvis kalender 2010 is al in voorraad! De Engelse firma "Dream" is er steeds als de kippen bij om een mooi exemplaar af te leveren. Het is een echt juweeltje en meet 30x40 cm. Een tweede kalender van "Danilo" wordt verwacht tegen eind augustus alsook een smalle kalender van 15x40cm *Prijzen: grote kalenders: 9 € (A-B) - smalle kalender (C) 9 €.*

Indien U één, twee of drie kalenders bestelt, de verzendkosten blijven dezelfde: 5,70 €.

Zakagenda.

Ook bij Danilo verschijnt er elk jaar een handige zakagenda. *Deze is te koop aan 7 € (+1,77 € verzending).* Levering vanaf augustus.

Menu + CD.

Via JAT productions ontvingen we een herdruk van het menu van 31 juli 1969 (het allereerste concert van Elvis in het International Hotel te Las Vegas, en meteen zijn retour aldaar na 13 jaar afwezigheid). Het menu meet 43x22cm en bevat een CD met daarop interviews die dezelfde avond nog werden opgenomen, alsook enkele radiocommercials. *U kan dit leuke souveniertje bestellen aan 23 Euro (+5,70 Euro verzending).*

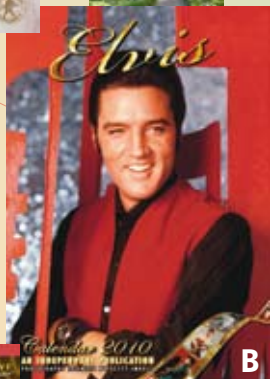
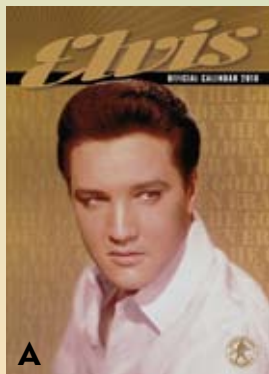
Dekbedden

Na het enorme succes van de vorige edities van de Elvisdekbedden lanceren we een gans nieuwe reeks en concept. De dekbedden zijn te koop in volgende afmetingen: (1) 140x220cm – (2) 200x220cm – (3) 240x220cm *Prijzen: 1: 44,95 € - 2: 54,95 € - 3: 64,95 €*
Verzending: 5,70 € per set.

Vinyl

De langverwachte dubbele LP "Blue Hawaii" is nu eindelijk in voorraad. Ook de LP 'Standing Room Only'. Het is een waar juweeltje en zal de vinyl liefhebber zeker kunnen bekoren. U kan 5,70 € aan port uitsparen indien U deze twee pareltjes in één slag in huis wil halen.

Prijs: 29,50 € per dubbel-elpee (verzending: 5,70 € voor één of twee LP's)

ELVIS - DIXIELA

(Follow That Dream Records)

**Recorded live May 31 & June 1, 1975,
at Von Braun Civic Center, Huntsville, Alabama.**

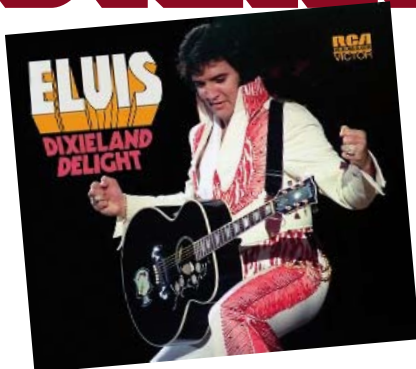
Playlist: Disc 1: Tracks 1- 18 recorded May 31, 1975 at the matinee show.

Tracks 19- 21 recorded May, 31, 1975 at the evening show. Love Me / If You Love Me (Let Me know) / Love Me Tender / All Shook Up / Teddy Bear/Don't Be Cruel / The Wonder Of You / Burning Love / Introductions / Trouble (incomplete) / T-R-O-U-B-L- E / Hawaiian Wedding Song / Let Me Be There / An American Trilogy / Funny How Time Slips Away / Blue Suede Shoes / For the Good Times / Little Darlin' / Can't Help Falling in Love // Bonussongs: Johnny B. Goode / Hound Dog / I'm Leavin' /

Disc 2: Tracks 1-18 recorded June 1, 1975, at the evening show. Tracks 19-22 recorded June 1, 1975 at the matinee show.

Love Me / If You Love Me (Let Me Know) / Love Me Tender / All Shook Up / Teddy Bear / Don't Be Cruel / The Wonder Of You / Burning Love (incomplete) / Polk Salad Annie / Introductions / I Can't Stop loving You / T-R-O-U-B-L-E / I'll Remember You / Let Me Be There / Why Me Lord / An American Trilogy / Funny How Time Slips Away / Little Darlin' / Can't Help Falling In Love // Bonussongs: I Got A Woman / Amen / Heartbreak Hotel / Release Me / How Great Thou Art /

Musicians: James Burton (lead guitar), John Wilkinson (rhythm guitar), Jerry Scheff (bassguitar), Ronnie Tutt (drums), Glenn D. Hardin (piano), Charlie Hodge (acoustic guitar). Vocals: Kathy Westmoreland, The Sweet Inspirations, Voice, J.D. Sumner & The Stamps. Joe Guercio and his orchestra.

Neveninformatie over de concertreeks:

Wanneer Colonel Parker deze tournee aan het samenstellen was, werd hij gecontacteerd door Cliff Wallace uit Huntsville, Alabama. Mr. Wallace was algemeen directeur van het pas gebouwde Von Braun Civic Center. Het gebouw was genaamd naar Wernher von Braun, een Duitse raketgeleerde (hij bedacht mee de dodelijke V2 tijdens de tweede wereldoorlog), die uitweek naar de Verenigde Staten en vervolgens de basis voor het ruimteprogramma legde.

Nadat Colonel Parker alle concertaanvragen voor de "tweede tour van 1975" op een rijtje had gezet, besliste hij om deze van start te laten gaan op vrijdag 30 mei '75 in Huntsville. Van zodra de lokale TV zender en kranten dit bekend maakten was de race om een ticket te bemachtigen begonnen. De show was onmiddellijk uitverkocht. Er werd een tweede show ingelast, maar omdat deze ook direct uitverkocht was werd er nog een derde show aan toegevoegd.

Cliff Wallace maakte bekend dat er op enkele dagen tijd meer dan 28000 tickets verkocht waren voor de drie shows en zei dat er nog een vierde moest bijgeboekt worden omdat ze hiervoor al meer dan 2300 aanvragen hadden gekregen. Algauw was deze show ook weer uitverkocht zodat Elvis twee andere , reeds geplande shows in een andere stad, moest afzeggen. En toch, met al vier uitverkochte shows was er nog steeds een onophoudelijke vraag naar tickets en moest er ook nog een extra vijfde show ingelast worden en dit op zondag 1 juni 1975. Nog nooit had Elvis zoveel opeenvolgende

ND DELIGHT

concerten, als deel van éénzelfde tournee, op dezelfde plaats gebracht.

Op 30 mei 1975, exact drieëntwintig dagen na het beëindigen van de tournee doorheen de zuidelijke staten van Amerika, arriveert de Elvis Presley Show in Huntsville, Alabama. Tijdens de voorbije drie weken is Elvis er in geslaagd om wat overtollige kilo's kwijt te geraken. De complete tour loopt van 30 mei tot en met 10 juni 1975 en omvat 17 shows. Hiervoor heeft Elvis vier nieuwe jumpsuits laten maken. Van het "Eagle suit" zijn er drie varianten: het "Silver Eagle suit", het "Red Eagle suit" en het "Black Eagle suit". Het vierde pak is het wondermooie "Indian Feather suit". Hier heeft ontwerper Bill Belew op stijlvolle wijze symbolen van de Noord-Amerikaanse indianenstammen in verwerkt. "National Tatler", de plaatselijke krant van Huntsville blokletterde: "Streamlined Elvis Still Has That Old Magic". Voorts schreef Dianna Sheram in haar artikel: Elvis is zo'n vijf kilogram vermagerd en opnieuw op pad. De heupbewegingen zijn nog net zoals vroeger en hij heeft ook nog niets van zijn uitstraling, waarmee hij de vrouwen gek maakt, verloren. Vijf tienermeisjes uit Huntsville braken hun been omdat ze via het balkon op het podium wilden springen. Ze misten compleet hun sprong en belandden op het beton. Acht volwassen vrouwen probeerden dan weer doorheen een muur van beveiligingsmensen te geraken maar ook dat lukte niet.

Op muzikaal vlak kregen we met regelmaat: "I'll Remember You", "How Great Thou Art", "T-R-O-U-B-L-E", "An American Trilogy" en "The Hawaiian Wedding Song" te horen. Andere pareltjes die niet meer tot het standaard-repertoire behoorden en die tijdens deze concertreeks slechts éénmaal aan bod kwamen waren: "That's All Right", "For The Good Times", "I'm Leavin'", "You Gave Me A Mountain" en "Help Me Make It Through The Night". Tijdens de matinee show van 1 juni '75 krijgen we een stukje "Jambalaya" en een supermooie versie van "Release Me" te horen, een versie die vermoedelijk sterker is dan die uit 1970.

De shows in Huntsville waren een belangrijke mijlpaal in de carrière van Elvis en de fans lieten hun idool we-

ten dat hij nog steeds "The King" was en dat voor altijd zou blijven!

Het jubelfeest golft dan verder doorheen Alabama, daarna westwaarts naar Texas en terug naar Louisiana, vervolgens Mississippi en dan noordwaarts voor het laatste concert van de tour in Memphis, Tennessee.

Elvis praatte niet bijzonder veel gedurende deze concerten en verscheen steeds goedgezind op het podium. Hij verkeerde terug in goede conditie, zowel fysisch als mentaal. Grappige commentaar geven en af en toe de achtergrondzangeressen en muzikanten eens plagen was er natuurlijk wel bij. Een goed voorbeeld hiervan was er tijdens de avondvoorstelling van 2 juni 1975 in Mobile. Elvis liet de back-up singers bij de song "Love Me", de laatste noot extra lang aanhouden en ondertussen grapte hij wat met het publiek.

Een andere keer ging Presley sjaltjes uitdelen aan de rand van het podium. Toen hij een hele resem uitgestoken armen voor zich zag vroeg hij verontwaardigd: "Schatjes, waarom steken jullie allemaal de armen in de hoogte, moeten jullie allemaal plassen of wat?"

Toen hij neerknielde om een vrouw te kussen vroeg hij: "Wil je een klein kusje of een héle grote?" Dan plaagde hij weer de "Stamps" tijdens hun introductie: "Ik zou deze heren graag individueel aan jullie voorstellen... maar ik doe het niet". Hij wandelde weg van de lachende "Stamps" en zei dat ze in het Hilton Inn verbleven, wat uiteraard niet waar was. Nadat Ronnie Tutt zijn drumsolo had beëindigd en daarbij enkele keren hard op de drums had geslagen zei Elvis: "Telkens als hij op de drums slaat, denkt hij aan zijn vrouw".

Charlie Hodge, die afkomstig is van Alabama kreeg bij zijn voorstelling aan het publiek van Huntsville een geweldig applaus. Presley tilde hem op en deed alsof hij hem in het publiek wou gooien. Bij de voorstelling van "Voice" zei de zanger: "Ze zijn geweldig goed... euh, ik bedoel niet groots, misschien middelmatig". Dit alles wel te verstaan gebeurde steeds met een knipoog.

Tijdens deze tocht doorheen de zuidere staten stond "An American Trilogy" meestal in de line-up. Elvis, die steeds enorm gemotiveerd werd door de goede respons

vanuit het publiek, bracht altijd een zéér sterke vertolking van dit nummer.

Martha Collins, Elvis fan en tevens een kennis van Glen D. Hardin beschreef zo een ervaring uit de avondvoorstelling van 8.30 uur in Mobile. Vooraleer Elvis "Trilogy" aanzette was het zéér rumoerig in de zaal. Wanneer de Stamps "Oh I wish I Was in Dixie..." inleidden zei Presley stilletjes, maar toch verstaanbaar voor het publiek: "You are"!!! Het applaus na de song was oorverdovend! Elvis keerde zich even met zijn gezicht naar de muzikanten en hij zag er absoluut fantastisch uit! Zijn jumpsuit stond bovenaan helemaal open, hij droeg geen sjaaltje, zijn borstkas glinsterde onder het spotlicht en zijn haar was één zweterige warboel. Doch zijn gelaatsuitdrukking liet me verstijven. Ik kon niet zeggen of hij nu lachte of weende. In ieder geval was hij een uitbarsting van emoties nabij! Hij leek net zoals het publiek getroffen door de elektrische sfeer die in de arena hing!

Op 10 juni 1975 wordt de tour afgesloten met een show in Elvis' hometown Memphis, Tennessee. Elvis draagt hier weer het prachtige "Indian Feather suit", maar wanneer hij knielt om een fan te kussen scheurt zijn broek.

De volgende dag sluit Elvis een koop af voor een nieuwe Convair 880, voor de prijs van 1,2 miljoen dollar. Vervolgens laat hij het vliegtuig aanpassen aan zijn persoonlijke smaak. Dit kost hem nog eens 1 miljoen dollar extra. De Convair 880 wordt de "Lisa Marie" genoemd en is luxueuzer dan het officiële presidentsvliegtuig, de "Air Force One". Elvis bezat ook nog een Commander 1121, een Gulfstream en een Falcon. Deze werden nu één voor één terug van de hand gedaan. Hij kocht er nog wel een Jetstar bij, deze was speciaal voor het transport van materiaal.

Het eigenlijke concert:

31 mei 1975, matinee show 2.30 PM.

Zowel showopener "Also Sprach Zarathustra" als de openingsnummers "See See Rider" en "I Got A woman/Amen" werden niet op tape gezet. We starten dus halverwege de song "Love Me". Aan het einde van de song laat Elvis de back-up singers de laatste noot extra lang aanhouden. "If You Love Me" van Olivia Newton John volgt. Het lijkt geen twijfel dat Elvis van deze song

houdt. Hij levert dan ook een goede versie van dit klassieke live nummer af.

Voor de start van "Love Me Tender" grapt Elvis dat dit z'n eerste filmsong was en dat deze maar zo'n vijf à zes jaar geleden gemaakt was. Iemand uit het publiek roept dan iets naar Presley waarop deze antwoordt: "That's all it was, it just seems longer"!

"Love Me Tender" staat ook voor twee a drie minuten sjaaltjes uitdelen, cadeautjes in ontvangst nemen en vrouwelijk schoon kussen. Maar wie neemt hem dat kwalijk? Het is dan ook een indrukwekkend zicht, Elvis Presley in z'n nieuwe "Indian Feather" jumpsuit. Het publiek is verbijsterd door deze imposante verschijning. "All Shook up" is niets meer dan een standaardoperatie. "Teddy Bear" is de volgende in de lijn. Het is duidelijk dat het publiek van deze "oldies" houdt. De medley wordt afgerond met "Don't Be Cruel". "The Wonder Of You" is volgens Elvis een song van zo'n drie jaar geleden. De muzikanten zetten de song in maar Elvis legt hem onmiddellijk terug stil. "Wait a minute, it's very difficult to sing with water in my mouth"! Weliswaar zonder gebruikelijke intro, kent de song verder een mooie uitvoering maar is toch niet zo standvastig als de vroegere versies. De versies uit 1970 waren vooral vocaal veel sterker. Toch blijft dit nummer een mooie aanvulling op elke playlist. Bij het rockende "Burning Love" laten Elvis en de band zich volledig gaan. De song wordt met veel "power" gebracht. Een uitstekende mix van rock en pop, afgeleverd in gepaste "Elvis-style"! Na de voorstelling van de bandleden met de welbekende maar goede solo's kondigt Elvis zijn "nieuwe singel" aan: "It goes like this...do, do, do, do, do, if you looking for trouble....", en gaat dan verder met de song "Trouble" uit de film "King Creole". De band begeleidt hem onmiddellijk op de gepaste tonen en Elvis brengt de volledige eerste strofe van deze klassieker uit de jaren vijftig! Eigenlijk zou deze versie al eens meer in de playlist mogen staan. Daarna wordt er overgeschakeld naar de "echte" nieuwe singel: "T-R-O-U-B-L-E". De song bevat heel veel moeilijke woorden en wordt bovendien nog eens op een snel tempo gebracht. Een stevig opgebouwde versie!

Dan vertelt de zanger dat hij graag "The Hawaiian Wedding Song" wil zingen uit de film "Blue Hawaii".

Een verrassende en tevens mooie song. Presley levert dan ook een geweldig meesterstuk af, van begin tot helemaal aan het einde! Met “Let Me Be There” schakelen we opnieuw een versnelling hoger. Dit energieke nummer is ook zo’n perfecte “live song”. Elvis geniet er duidelijk van om dit lied te zingen en haalt met gemak alle hoge tonen die de song in zich heeft. Hij herneemt dan ook maar al te graag de laatste strofe, tot groot genoegen van het publiek.

“An American Trilogy” mag in deze zuidelijke staten niet ontbreken en is er dus ook bij deze namiddag. Presley, die extra gestimuleerd wordt door de enorme respons van het publiek levert een ijzersterke versie af. Wanneer het “Stamps Quartet” aan het begin: “Oh I wish I was in Dixie...” zingen, antwoordt Elvis: “You are”! Ik hou ook wel van de unieke spreekwijze die Elvis gebruikt tijdens sommige lijnen.

Alvorens Elvis de volgende song op het publiek loslaat vraagt hij om de lichten in de zaal aan te steken zodat hij ook eens een blik kan werpen op de 8000 fans die er aanwezig zijn. Wanneer hij dan langs de rand van het podium wandelt roept iemand uit de zaal dat hij van Humes is. Elvis: “From Humes, ... that’s where I was graduated from”. Dan zet de zanger “Funny How Time Slips Away” in. Het nummer wordt op charmante wijze gezongen. Let op de kreetjes in de zaal!

Elvis: “Let’s do Blue Suede Shoes”. Altijd mooi om nog eens te horen. De song loopt goed voor 1975 waar zowel Elvis als de band fijn werk afleveren! Het middelste gedeelte waar Elvis en Ronnie op elkaar inspelen is fantastisch!

“For The Good Times” is een wonderbaarlijke traktatie! Een prachtige, geconcentreerde en zéér mooi gezongen versie. Ik heb het nummer een paar keer na mekaar beluisterd en kreeg er niet genoeg van. De oprechtheid in zijn stem is ongelooflijk! Voorts nog een heel mooi einde waar Elvis nog een extra “For The Good Times” toevoegt. Pure klasse!!!

“Little Darlin’” wordt gestart terwijl het applaus van de vorige song nog aan de gang is. Elvis dolt wat met de gekke songtekst en back-up singers en het publiek vindt het best leuk. Elvis neemt dan de tijd om het fantastische

publiek te bedanken en vindt het een plezier om hier in Huntsville te mogen optreden. “We zijn hier al lang niet meer geweest maar doen nu vijf shows, dat is fantastisch en we appreciëren dit enorm. Tot een volgende keer, God bless you and take care of yourself.”

“Can’t Help Falling In Love” is een volwaardige afsluiter. Het publiek van Huntsville beleefde een zéér aangename zaterdagmiddag.

Bonussongs op de CD:

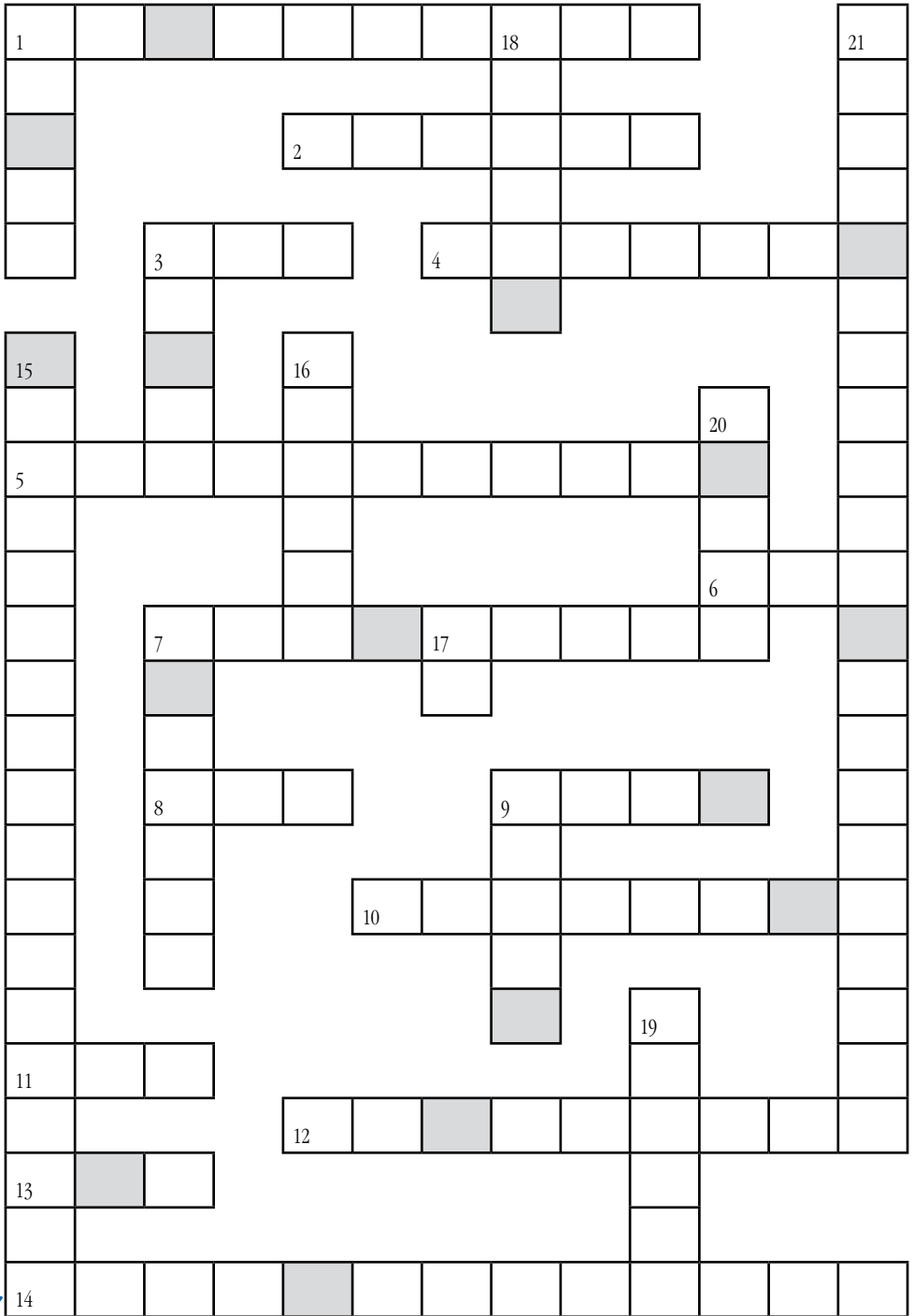
Wanneer Elvis tijdens de “introducties” James Burton aan het publiek voorstelt, zet deze “Johnny B. Goode” in. Meestal zingt Presley dan een lijntje of twee mee en laat hij James de song verder afwerken maar nu zingt hij de song mee, weliswaar op de achtergrond.

“Hound Dog” is een klassieke die nog met regelmaat gebracht wordt. Tijdens deze verrassende uitvoering doet Elvis nog eens een extra inspanning. Een “oldie” waar het publiek wel van houdt en dat hoor je. “I’m Leavin’” stond vast in de line-up gedurende het Vegas seizoen van augustus/ september ’71 en de november-tour van 1971. De song kwam daarna nog af en toe in de playlist. Elvis brengt hier tijdens de evening show van 31 mei 1975, in Huntsville, Alabama een prachtige versie van dit al even prachtige nummer!!!

Vooraleer de song begint vraagt Elvis aan de sound engineer om de klank van de tenors en de falsetto zangers wat te verhogen en zo krijgen we Elvis en de mannelijke back-up singers in een perfecte samenzang!

Werner Haelewaters.

▶ Praytome publishing uit Soest (Duitsland) werkt aan een nieuw fotoboek dat uitsluitend foto's zal bevatten van de tournees die Elvis afwerkte in 1972, dit in samenwerking met Ed Bonja. Ed werkte in die periode voor Colonel Parker als klusjesman en fotograaf. De foto's die Bonja dan maakte kon de Colonel op een handige wijze verkopen aan RCA, die dringend shots nodig had voor de hoezen van de singles en LP's. Ed Bonja was de neef van wijlen Tom Diskin, die dan weer de rechterhand was van Parker. Na een aantal gokschulden waarbij Ed Bonja zijn ganse salaris verkwanselde verliet hij het Elvis-entourage. Hij leeft nog altijd in onmin met Graceland omdat er een eeuwigdurende discussie is over de eigendomsrechten van deze foto's. Ed gaat er van uit dat hij als fotograaf eigenaar blijft, Graceland beweert het tegenovergestelde, omdat zij de foto's kochten van Parker. Het boek verschijnt pas in het najaar. Na Elvis Unlimited (Denemarken) is dit dus het tweede boek met Bonja-foto's.

▶ Van dezelfde "Praytome" komt er een boxset die zal uitgebracht worden naar aanleiding van de "Dixieland Delight-CD". Er werd een klein sluiertje opgelicht van de inhoud van deze zeer speciale set: twee hardcover boeken, twee 45 toeren plaatjes met geluidsfragmenten, een DVD met maar liefst drie uur aan beeldmateriaal van 20 personen die aanwezig waren tijdens deze concerten plus interviews met Sheila Ryan, Donnie Sumner, en Charles Stone, een bonus CD met onuitgebracht materiaal, een bonus DVD met onuitgebrachte beelden, een poster, een kalender, herdrukte krantenartikels, speldjes zoals die werden verkocht tijdens de concerten, het parkingticket, herdruk van het backstage pasje, herdruk van de vijf concerttickets, vijf extra foto's, een plaatsje waar de dubbele FTD CD "Dixieland Delight" kan bewaard worden. Bovendien zijn alle boxsets genummerd. Een prijs voor dit geheel werd nog niet meegedeeld.

▶ Ken Berryhill, producer en directeur van de Blackwood Brothers Show in de jaren vijftig vertelt hier het verhaal van Elvis hoe die "zo graag" het kwartet had vervoegd, en diep teleurgesteld was toen zijn kandidatuur werd afgewezen. Had hij wel die kans gekregen, zou zijn carrière wellicht nooit verder gereikt zijn dan een lid van een gos-

pelkwartet. Het filmpje kan U bekijken via onze website (nieuwspagina).

▶ De Brugse zanger Jerry Deewood heeft op 30 april bij SABAM te Brussel uit handen van Johan Verminnen een Belgian Music Award ontvangen. Hiermee werd Jerry Deewood gelauwerd voor zijn niet aflatende bijdragen aan de promotie van Belgische muziek in de Verenigde Staten. Jerry Deewood haalde vorig jaar de internationale pers, nadat hij samen met Sherrill Nielsen een CD had opgenomen die de Top 20 haalde van "The Southern Gospel", zowat de bijbel van de gospelmuziek. Nog nooit eerder was immers een andere Europeaan daarin geslaagd. Jerry was bijzonder aangenaam verrast door de plotse erkenning in eigen land.

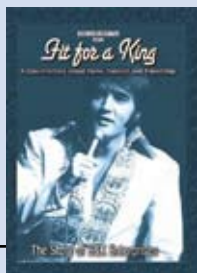
▶ De landbouwtractor van het bekende Amerikaanse merk "John Deere" die Elvis veelvuldig gebruikte in de jaren zestig te Graceland en op zijn Circle G ranch is nu terug gerestaureerd en wordt tentoongesteld in zijn oude "glorie".

In de jaren vijftig werkte Elvis met een andere tractor, die is ondermeer te zie op het Internet in volgend filmpje: www.youtube.com/watch

▶ Naar aanleiding met de verwarving die heerste rond de DVD's die dezelfde titel dragen kregen we enkele weken geleden de cover binnen van de nieuwe te verschijnen DVD van 120 minuten. Love Me Tender heet het schijfje en dit zal beschikbaar zijn vanaf 25 augustus. De DVD wordt uitgebracht door EMI Music en de presentatie gebeurt door Ashley Judd.

▶ De documentaire "Fit For A King" die een jaar geleden als DVD werd aangeboden, maar die we niet in onze shop hebben gevoerd omdat de maker ervan nogal "hebberig" was, is nu gratis te bekijken. U kunt deze documentaire over Elvis en zijn jumpsuits van 76 minuten nu achter uw beeldscherm beluisteren en bekijken. De link naar het programma vindt U op onze website (nieuwspagina).

▶ Naar aanleiding van de festiviteiten van de 100e verjaardag van Colonel Parker werd een plaquette bevestigd aan de gevel van het pand Veemarktstraat 66 in Breda. Het statige herenhuis zou het enige resterende deel van een pand zijn waarin Elvis' manager Colonel Tom Parker, alias Dries van Kuijk, honderd jaar geleden werd geboren.

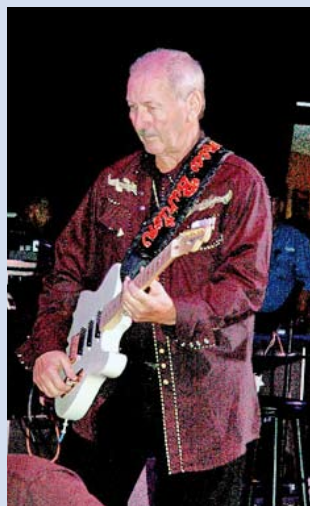
Niet zo volgens een Nederlandse journalist van "De Stem": Parker werd geboren aan de Vlaszak 18, in een huis dat werd gesloopt. Beide huizen waren honderd jaar geleden alléén maar verbonden door een dak. Aan de achterzijde van het originele pand wordt dus verhaald wat er aan de voorzijde plaatsvond.

Vele Elvisfans vinden het fel overdreven dat Parker op deze wijze in de bloemetjes werd gezet. Ieder zijn eigen mening hierover uiteraard! Er heerste in Breda nogal wat commotie over de plaats van de te hangen plaquette en het juiste huis. Volgend bericht verscheen dan ook in de krant te Breda: Een dag vóór Van Kuijks honderdste geboortedag wordt een plaquette bevestigd aan de (rijks)monu-

mentale gevel van Veemarktstraat 66. Dit pand was in Dries' jeugd-jaren echter het kantoor van Van Kuijks werkgever Van Gend & Loos. Het gezin van stalhouder-koetsier Adam van Kuijk woonde om de hoek. Niet in een achterhuis, zoals beweerd wordt, maar in een kleine woning bovenop de bedrijfsstallen aan de vroegere Vlaszak. Die straat is rond 1955 grotendeels gesloopt en twintig jaar later verwoestte een brand de laatste restjes. Op de plaats van 'Parkers' geboortehuis staat sinds 1978 een gemeentepand (de 'voormalige Sociale Dienst'). Het zuidelijke deel van deze gevel is de enige juiste plek voor de plaquette. Het lijkt er dan ook sterk op dat de geschiedenis een duwtje wordt gegeven.

De plaquette luidt als volgt: "Op 26 juni 1909 werd in het achterhuis van dit pand Andreas (Dries) van Kuijk geboren. Hij groeide hier op en emigreerde als 19-jarige naar Amerika. Daar veranderde Dries zijn naam in Colonel Thomas A. Parker en werd er wereldberoemd als manager van Elvis Presley. Hij keerde niet meer naar Breda terug en overleed in 1997 op 87-jarige leeftijd in Las Vegas".

► James Burton doet een oproep om zoveel mogelijk gitaarspelers bijeen te krijgen om also een wereldrecord te vestigen. Hij wil méér dan 3000 gitaarspelers (géén basgitaristen) tesamen krijgen en hierdoor een melding krijgen in het “Guinness World Record” boek. Tijdens deze bijeenkomst zullen allen hetzelfde liedje vertolken. De lokatie: The James Burton Foundation - 714 Elvis Presley Avenue - Shreveport, LA 71101 - (318) 424-5000. De datum: zaterdag 22 augustus 2009.

► Een 14 karaats gouden TCB met ketting en ingelegde steentjes, door Elvis geschenken aan Dr Nick, werd vrijdag geveild te las Vegas. Het kleinood bracht de som op van 97.500 dollar. Het “oude” goud heeft niet eens een waarde van 250 dollar, maar aangezien Elvis het kocht en vervolgens ook weer weggaf wordt het plots 400 keer meer waard! Dr Nick kwam

meermaals in het slechte daglicht omdat hij teveel medicijnen aan Elvis voorschreef.

► Robert Sillerman (hoofd van CKX) heeft 21,4 miljoen dollar schuld aan Credit Suisse A.G. Het gaat hier om niet afbetaalde leningen. CKX beheert ondermeer de rechten van “American Idol, Muhammed Ali, Elvis Presley en Graceland. De nevenmaatschappij “FX” kreeg de “zwarte piet” toegespeeld omdat die een optie nam op de gronden langsheen het MGM hotel, maar de toegestane lening niet kon afbetalen. Bijna gelijktijdig lanceerde Graceland zelf betere berichten waaruit we konden leren dat het een opperbest jaar was voor Elvis Presley Enterprises. De licenties verlopen prima, het bezoek aan Graceland is nog steeds stijgende, de souvenirverkoop scheert hoge toppen en gelden stromen binnen van allerlei inkomsten zoals TV, film, DVD en internetprojecten. We hoorden echter andere geruchten van twee Amerikaanse souvenir producers. Zij waren een dagje in Brugge en we fungeerden graag als gids en gastheer. Zij wisten ons te vertel-

len dat wegens meerdere faillissementen heel wat Elvislicenties vervielen en bijgevolg niet hernieuwd worden. De aanhoudende crisis zou hiervan de boosdoener zijn. Wie spreekt de waarheid? Opportunisten zullen nooit toegeven dat het minder goed gaat, maar de wakkere producer van Elvissouvenirs spreekt volgens ons toch iets meer in de juiste richting.

► Onderstaande link leidt U naar een videoclip die beslist de moeite waard is om te zien (en horen!). De Elvis song “It’s Still Here” wordt gebracht door de Nederlandse performer Casper Slee. Gemaakt in: Holland (Hoorn), 21 januari 2009. Camera & Editing: Bert Tromp. <http://www.youtube.com/watch?v=8-WhplFvWNA>

► Enkele weken geleden opende Priscilla officieel de paardenstallen van Graceland voor het publiek. Elvis kocht het landgoed met de stallen in 1957. Hij maakte regelmatig een buitenrit over zijn terrein en deelde bij de poort handtekeningen uit aan zijn fans. In 1966 kocht hij het paard Domino voor Priscilla en korte tijd later maakte zijn favoriete paard Rising Sun zijn intrede. In 1982 opende Priscilla de deuren van het landgoed voor publiek. Van 25 mei tot 7 september 2009 zijn ook de stallen te bezichtigen.

► Kijk eens wie er enkele weken geleden op de cover stond van P Magazine! Juist, Erika Van Tielen. En welke T-shirt heeft ze aan? Erika wordt de mooiste presentatrice van Vlaanderen (Vakantieland) en omstreken genoemd. Zelf zegt ze: “soms lijkt het alsof ik al het leed van de wereld op mijn schouders tors.” Met Elvis om de schouders zal dat wel helpen vermoeden we.

► In samenwerking met de Franse posterijen en RCA zal “My Happiness” op 2 oktober 2009 een promo-CD op de markt brengen ter ondersteuning van de Franse Elviszegel. Hoe de zegel er zal uitzien is nog niet bekend. De foto op deze bladzijde is een prototype. Het pakketje gaat 44 Euro kosten. Hierin is begrepen: een eerstestad afstempeling op een postkaart, een boekje met tien zegels, tien omslagen met postzegel, een eerstestad afstempeling op een omslag, en een promo-CD.

► John Wilkinson stelt het goed na de diagnose van kanker en de daarbij horende behandelingen. Hij was even in de lage landen waar hij in Nederland zijn waardering mocht uitspreken over een schilderij van Mandy Groot. Zij tekent en schildert veelal Elvis, maar verder ook andere objecten in opdracht. Mandy heeft ook al een succesvolle tentoonstelling achter de rug bij It's Elvis Time. Op de foto kan je nauwelijks het verschil tussen een foto en schilderij onderscheiden. Alle info over de schilderijen van Mandy: kippie1969@msn.com

► De Amerikaanse Elviswereld is in rouw. Elvis-fotograaf Harold Newton, die in 1976 en 1977 duizenden foto's maakte, is woensdag overleden aan longkanker. Harold was een bekend gezicht bij de Elvisfans en was elk jaar trouw op post in Memphis. Wie Harold gekend heeft kan rouwbetuigingen zenden aan: Thomas Harvey, P.O. Box 2093 - Kirkland, WA 98083 - USA

Foto: Elvis schenkt een “gitaarpick” aan Harold tijdens een van de vele concerten die hij bijwoonde.

► U kan ze nu alle elf raadplegen: Elvis Quarterly 80 tot en met 90, leesbaar via uw website van de “Elvis Presley Society”. Klik gewoon door naar “club” en “publicatie” en kies vervolgens uw nummer. We hopen ook nog oudere nummers te kunnen plaatsen, maar dat is even afwachten.

► Elvis Unlimited uit Denemarken werkt aan een hernieuwde versie van het boek “Inside Jailhouse Rock” dat binnen enkele maanden van de persen rolt. Zoals traditioneel en zoals het een goede gewoonte is zal het boek verschijnen in een kartonnen verzamelbox met extra DVD en vinylplaatje. We kijken er alvast naar uit.

► Eind 2010 zou er een kopie van Graceland moeten verruizen in Randers / Denemarken. De drijvende kracht achter dit project is Henrik Knudsen (Elvis Unlimited) die er een shop, restaurant en museum wil onderbrengen. De maquette ziet er alvast veelbelovend uit.

▶ Gezien door enkele van onze leden in het stadje Paphos op het eiland Cyprus: een dancing met de naam Elvis waar de imitator Chris King driemaal per week optreedt met veel succes. Elvis is inderdaad overall!

▶ ElvisNews.com is niet meer. Deze nieuwssite die bijna aan z'n tiende verjaardag toe was, klaagt erover dat Elvisfans niet altijd even prettig waren om mee te werken. Er werd teveel over een weer geroddeld via het forum. De ambitie ging dan op korte tijd erg snel verloren en begin juli gaven de makers van deze toch wel erg populaire site er plots de brui aan. Gedurende de eerste vijf jaar van hun bestaan hebben ze een mooie bijdrage geleverd in deze Elvis-wereld. We hopen dat ze in hun

nieuwe uitdaging méér enthousiasme kunnen vinden. Elvisfans die zich een beetje verloren voelen op onze site (Nederlands en Frans) en www.EPGold.com (Engels) voor dagelijks nieuws.

ElvisNews.com

▶ Het eerste weekend van juli was het bedrijvigheid alom bij American Dream. De release van tal van nieuwigheden was daar uiteraard niet vreemd aan. Independence Day (USA), de 55e verjaardag van "That's All Right" en ons winkeltje dat zeven jaar al op de nieuwe plek huist trokken talrijke bezoekers. Zij kregen dan ook allemaal een lekker glaasje Elviswijn. Eén bezoeker (Mario) kreeg slechts een klein glaasje: hij kwam met een Kawasaki VN 800 Classic. Kijk maar eens mee wie het voertuig zoal sierde!

▶ Elviswijn uit de Californische "Graceland Cellars". Nu ook in onze boetiek te Zwijndrecht: prijs per fles: 12,50 Euro - Per vier flessen: 45 Euro. Verzending is perfect mogelijk. Indien U de vier flessen in één keer bestelt is het port 7,70 Euro.

De wijn is erg lekker, u hoeft 'm niet alléén te verzamelen, drinken is een pure noodzaak!

Huntsville, 31 mei 1975

Jackson

Na de onfortuinlijke dood van Michael Jackson op donderdag 25 juni werden heel wat vergelijkingen gemaakt met Elvis Presley. Voor velen betekent de carrière van Michael ook een kentering in de muziekgeschiedenis waarbij gretig gebruik werd gemaakt van hoogstandjes bij het maken van videoclippen en hieraan miljoenen werden gespendeerd. Eens te meer werd de belangrijkheid bekend van een goed product op het juiste moment en de juiste plaats. Jackson bracht een nieuwe sound en beeldde die perfect uit. Presley bracht ook een nieuwe sound en ging ook zover dat schande werd gesproken over zijn podiumact. Ook werden vaak vergelijkingen genoemd omdat er nooit meer een gelijkwaardig icoon zou opstaan, niets was nog hetzelfde na de dood van Elvis, niets zou het nog zijn na de dood van de King of Pop. Tja, de King of Pop en de King of Rock. Beiden zijn ze er niet meer. Michael was amper 18 jaar toen Elvis overleed en waarom hij in 1994 zou huwen met Lisa Marie Presley zal altijd wel een goed bewaard geheim blijven. Was hij uit op de rechten van Elvis, zoals hij ook de rechten van The Beatles binnenhaalde of was het pure liefde... of een mediastunt?

Het vermoedelijke overdreven medicijngebruik van Michael laat ook zijn sporen na, Elvis besefte ook niet dat medicijnen er zijn om te genezen en niet hetzelfde nut hadden als dagelijks voedsel. Honger kan je stillen door te eten, maar pijn kan je niet bestrijden met honderd pillen.

Dat Jackson overleed tijdens de voorbereiding van een nieuwe tournee laat ook weer terugdenken aan Elvis, die zijn laatste adem uitblies op de vooravond van een concertreeks. Presley moest het podium op nadat vrienden hem de verdoemenis hadden ingeschreven, Jackson zat nog altijd met een al dan niet kindermisbruik in de maag en sleepte een gigantische schuldenberg achter zich aan. Ook Elvis had het tijdens zijn laatste levensmaanden niet erg breed. Geen van beiden kende de echte waarde van het geld en spendeerden soms meer dan ze konden verdienen. Elvis zei dan ook vaak tegen zijn vader: "It's only money, and if there is no more, I'll go back on the road..."

Dat zou Jackson ook doen, vijftig concerten op rij. Het moet gespoekt hebben in het eenzame hoofd van deze superster, goed wetende dat hij het er waarschijnlijk nooit goed zou van af brengen, maar de contracten waren getekend en iedereen zou grof geld verdienen. Ook bij Elvis verging het zo. Zingen om te overleven, terwijl manager, concertzalen, promotors grof geld verdienden en de zanger alléén maar als koopwaar gingen beschouwen.

Na al deze vergelijkingen wist ook Lisa Marie het gauw te vertellen: zij had altijd al schrik gehad dat haar vroegere echtgenoot zou sterven zoals haar vader... eenzaam en vluchtend uit het echte leven.

Nog een klein vergelijk: tijdens hun leven werkten de twee iconen bij twee verschillende platenmaatschappijen. Vandaag is het even anders: Michael en Elvis worden verdeeld door een en dezelfde maatschappij: Sony.

Enkele opmerkelijke citaten:

Richard Williams in *The Guardian*: “Onder dat zonderlinge uiterlijk zat een zanger die beroemd was geworden niet enkel vanwege zijn excentriciteit en een dosis geluk, maar door een waarachtig opmerkelijk talent dat terecht de wereld wist te veroveren. Jackson mag als de grootste entertainer van zijn generatie worden beschouwd; hij is de natuurlijke opvolger van Frank Sinatra en Elvis Presley.”

Steven Spielberg: “Net als er nooit een andere Fred Astaire of Chuck Berry of Elvis Presley komt, zal er nooit iemand komen die vergelijkbaar wordt met Michael Jackson. Zijn talent, zijn verwondering en zijn mysterie maakten hem legendarisch.”

Ben Macintyre in *The Times*: “Als er al een duidelijke parallel is in het grimmige pantheon van te vroeg gestorven popsterren dan is het met Elvis Presley. Net als Elvis, had Jackson alles en verloor hij het meeste; zocht hij de publiciteit en haatte hij ze, werd hij evenzeer bewonderd als uitgelachen, leefde hij als een koning, maar stopte zijn hart met slaan in omstandigheden die grimmig gewoon zijn voor zo’n buitengewoon iemand.”

Richard Siklos in *Fortune*: ‘Er zit een onontkenbaar ironische kant aan deze tragedie, want Jackson’s dood luidt onvermijdelijk dan toch zijn langverwachte comeback in. Toen Elvis in 1977 stierf, verkocht de ‘King of Rock’ in de zes maanden na zijn overlijden meer platen dan in het daaraan voorafgaande decennium. Als we mogen afgaan op de aandacht die Jackson’s overlijden genereert, lijkt datzelfde ook nu bewaarheid te zullen worden.’

Joost Van Velzen in *Trouw* 2009: Popfans (maar ook muzikanten) zijn door hun polygame muziekhuwelijk ongrijpbaar geworden. Zij begeven zich als het ware voortdurend in een soort Neverland. Dat maakt het vermarkten van één persoon tot wereldster schier onmogelijk. Het is daarom ook zeer de vraag of Michael Jackson net zo lang door blijft leven als Elvis Presley. Elvis zagen wij gisteren nog bij de Burger King. Jackson woont voorgoed in zijn hemelse Efteling.

Todd R. Brown in *De Morgen*: De schok verenigt niet alleen mensen die normaal door klasse, plaats, kleur en geld gescheiden worden. Hij verdeelt ook. Sommige mensen reageren wel, anderen niet op de confrontatie met aantrekkelijke maar ook verontrustende figuren zoals Elvis Presley, de Beatles en de Sex Pistols: figuren die de mogelijkheid van een nieuwe manier van leven suggereren.

LISA MARIE PRESLEY: "HE KNEW".

Jaren geleden hadden ik en Michael een diepgaande conversatie over het leven in het algemeen. Ik kan me de echte aanleiding van dit gesprek niet meer herinneren, maar vermoedelijk ging het over de omstandigheden van de dood van mijn vader. Op een bepaald ogenblik hield het gesprek even op, hij keek me heel intens aan en sprak toen op een uitgesproken kalme toon: "Ik ben bang dat ik mijn leven zal eindigen zoals hij, op de wijze waarop". Ik trachtte hem van deze zienswijze af te brengen, maar Michael schudde even de schouders en liet me bij deze lichaamstaal weten dat hij wel beter wist.

14 jaar later kijk ik naar het nieuws waarbij een ziekenwagen zijn huis verlaat, veel fans wachten aan de statige poort, de diverse nieuwsberichten komen alsmaar op me af, de menigte buiten de hospitaaldeuren staan angstig te kijken, de speculaties over de doodsoorzaak en de aanleiding hiertoe doen me plots terugdenken aan het gesprek van weleer. Ik wordt door de bliksem getroffen en de tranen vloeien rijkelijk.

Een door hemzelf voorspeld einde, dat wel, maar het blijft onvoorspelbaar wat ik nu doormaak. Ik heb nooit geweten hoezeer je kan getroffen worden door iemands dood. De persoon die ik niet heb kunnen helpen wordt op dit ogenblik weggevoerd daar de lijkschouwer van

L.A. County voor verder onderzoek naar de doodsoorzaak. Al mijn onverschilligheid en afstandelijkheid waarmee ik te maken kreeg in de voorbijgaande jaren zijn verzwolgen in de ingewanden van de hel en op dit ogenblik blijf ik futloos en verweesd achter. Ik voel me nu wel verplicht een uitspraak te doen die ik altijd voor mezelf heb gehouden, maar de waarheid moet eens aan de oppervlakte komen: onze relatie was geen "schijnhuwelijk" zoals het in de pers werd voorgesteld. Het was wel een ongewone, ongebruikelijke relatie, dat wel, waarbij twee mensen die geen gewoon leven hadden of tenminste geen normaal leven konden leiden elkaar vonden, wellicht met een beetje "verdachte" timing langs de kant van Michael. Niettegenstaande geloof ik dat hij erg veel van me hield, en dat was meer dan wederzijds. Ik wilde hem "redden", ik wilde hem redden van het onvermijdelijke wat zojuist is komen te gebeuren.

Ook zijn familie en vrienden wilden hem redden, maar niemand wist van de voorgeschiedenis en het gesprek dat we veertien jaar geleden hadden. We hadden wel allemaal de schrik in ons hoe dit zou aflopen.

Tijdens die periode dat ik zijn leven trachtte te redden verloor ik deels mezelf.

Hij bezat een ongelooflijk dynamische kracht die niet te onderschatten was. Als hij die kracht gebruikte om goede dingen te bereiken was hij ongelooflijk perfectionist. Als diezelfde kracht gebruikt werd in de minder positieve zin resulteerde dat meestal ook ZEER negatief. Middelmatigheid was geen woord of concept dat bij Michael in zijn gedachtegang actief aanwezig was. Ik werd tijdens die huwelijksmaanden erg ziek, emotioneel en spiritueel uitgeput in mijn speurtocht naar het afbouwen van zijn bepaalde destructieve eigenschappen waarbij de "vampieren" en "bloedzuigers" die zich door hem aangetrokken voelden steeds weer zijn leven gingen bepalen. Ik gaf me volledig aan hem over toen ik probeerde een gaaf pad te effenen. Ik had echter ook een eigen familie en kinderen waarvoor ik verantwoordelijk was. Ik moest dus een beslissing nemen, wellicht de meest harde uit mijn leven. Ik zette een stap opzij en liet het noodlot voor wat het was. Ik had hem nog steeds hartstochtelijk lief en heb alles gedaan om zijn leven te doen keren op een of andere wijze.

Na de echtscheiding heb ik enkele jaren mijn hoofd over hem gebroken. Ik piekerde over alles wat ik voor hem had kunnen doen, maar er niet in geslaagd ben. Het spijt me nog steeds.

Ik maakte vervolgens enkele opstandelijke en moeilijke jaren door. Tot op zekere hoogte werd ik onverschillig, tot vandaag mijn ogen weer openden.

Ik zit hier, overgegeven aan triestheid en verbijstering naar wat voor mij de grootste mislukking uit mijn leven weerspiegelt. Ik kijk naar het nieuws en absorbeer beeld na beeld. Het exacte scenario dat zich op 16 augustus 1977 afspeelde draait als een film voor mijn ogen. Ik had me voorgenomen zulke beelden nooit meer terug te willen zien, zelfs al werden ze door hemzelf voorspeld. Ik ben echt, echt radeloos.

Alle slechte ervaringen of woorden die ik met hem deelde tijdens zijn leven zijn diep in mijn ziel weggeveegd, ze zijn samen heengegaan met zijn onfortuinlijke dood. Hij was een zeer merkwaardige persoonlijkheid en ik prijs me gelukkig een deel van mijn leven met hem te hebben gedeeld. Ik hoop dat hij nu in vrede kan rusten, ver weg van de pijn, druk en verwarring, hij verdient dat en hopelijk vertoef hij nu in een betere omgeving.

Ik hoop ook dat iedereen die gefaald heeft in de opdracht hem te helpen kan vrijgesteld worden van enige argwaan. Dat zou hij trouwens zo gewild hebben. De wereld is in diepe rouw, en het is een magere troost te moeten terugdenken dat hij overtuigd was over zijn eigen lotsbestemming, en gelijk had hij.

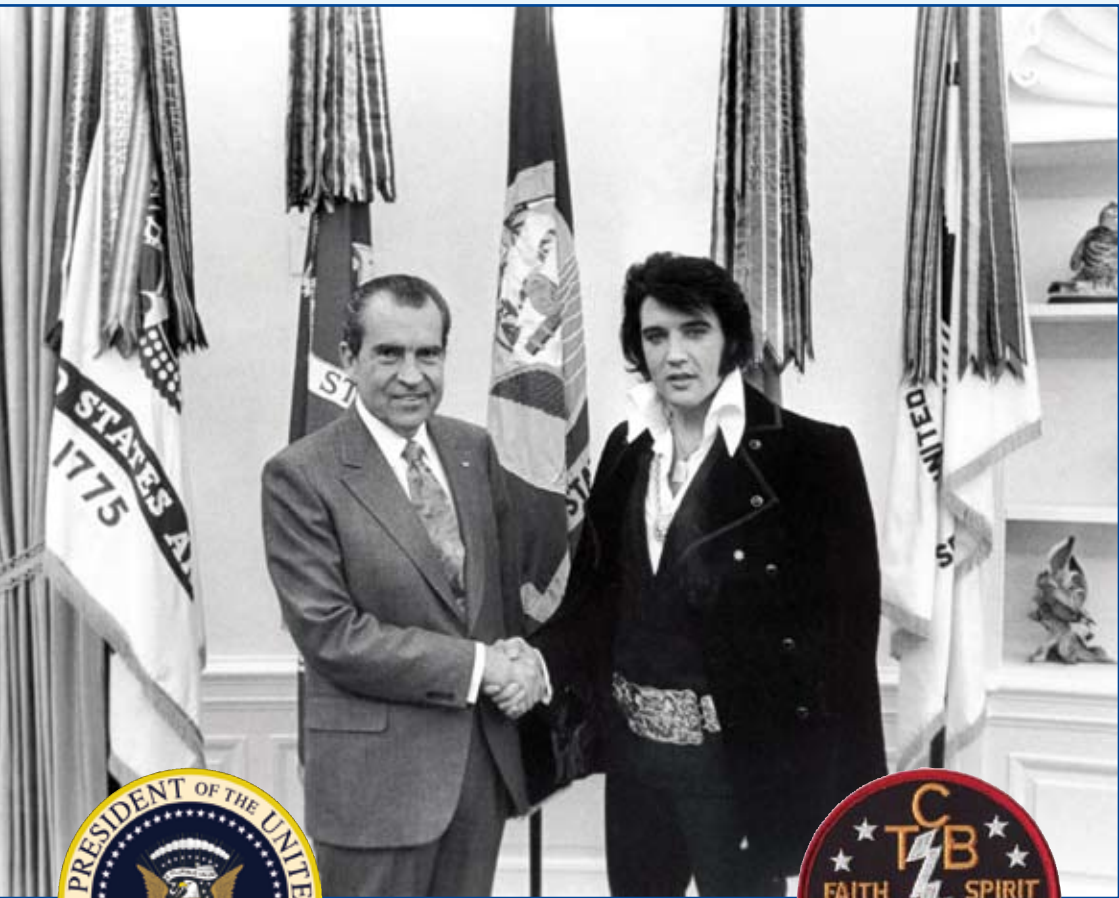
Dit moest echt van me af, bedankt om te willen luisteren.
~LMP

Het lijkt geen twijfel dat Lisa Marie deze tekst in een zeer emotionele gemoedstoestand heeft geschreven. Wij hebben getracht de vertaling in een zo goed mogelijke vorm om te zetten.

ELVIS MEETS NIXON

“The King & the President”

Op 21 december, nu 29 jaar geleden, vindt er in het Witte Huis te Washington DC een historische ontmoeting plaats. Elvis Aaron Presley besluit eind 1970 dat het hoogtijd is om President Richard “Trickie Dickie” Nixon een bezoekje te brengen. Zowel de beweegredenen, de gebeurtenissen die aan deze ontmoeting voorafgaan als de visite zelf zorgen ervoor dat tot op de dag van vandaag dit historische bezoek van Presley aan Nixon als één van de meest onwaarschijnlijke en bizarre feiten in de muziekgeschiedenis kan worden beschouwd!

Het hele voorval begint twee dagen eerder in de keuken van Graceland met een banale ruzie over Elvis' exhuberante levensstijl tussen Elvis enerzijds en Vernon en Priscilla anderzijds. De twee laatstgenoemden proberen Elvis' astronomische uitgaven in te dijken! Vader Vernon stelt zelfs voor om de Koning een beperkte toelage toe te kennen. Deze laatste woorden vallen echter niet in goede aarde bij een reeds ziedende Presley! Hij schreeuwt dat hij zijn eigen geld kan besteden zoals hij dat zelf wil!

Elvis rent daarop als een bezetene naar boven waar hij zijn meest fantastische plunje, het gekende tweedelige fluwelen pak met cape, uit zijn rijkgevulde garderobe kiest.

Hij kleedt zich inderhaast aan, zegt dochter Lisa nog even vlug slaapwel en vertrekt dan, voor de eerste keer sinds jaren, alleen richting "Memphis International Airport". Eens daar aangekomen rent "The King" vlug naar de balie van "American Airlines", en niet naar die van "PanAm" zoals in de filmversie "Elvis & Nixon" wordt gesuggereerd.

Hij besluit er een ticket richting Washington DC te kopen maar wanneer "E" wil betalen, beseft hij dat hij geen rooie duit op zak heeft. Na veel gepalaver kan onze losgeslagen Koning zijn tripje naar de hoofdstad toch nog met zijn Goldcard bekostigen.

Na dit tumult stapt "The King" voor de eerste maal in zijn jonge leven in zijn eentje een lijnvliegtuig op. Eens in DC aangekomen, neemt Elvis een taxi richting van het "Wa-

shington Hotel", een oud maar statig en gerespecteerd onderkomen in de nabijheid van het "Witte Huis", maar niet voordat hij een tussenstop maakt in een "zwarte" doughnutshop in één van de buitenwijken van de Amerikaanse hoofdstad. De verbouwereerde klanten kunnen hun ogen niet geloven wanneer ze de in een paars fluwelen mantelpak geklede Presley zien binnestappen. Hij bestelt er een handvol doughnuts. Wanneer hij terug in zijn Yellow Cab wil stappen, komen twee zwarten op de nietsvermoedende Elvis afgestapt. Ze staren vol ontzag naar de talrijke diamanten ringen aan diens vingers waarop "E" doodleuk zijn Colt Python bovenhaalt met de woorden: "Het zijn misschien wel mooie ringen maar ik had ze graag gehouden!".

Dit gezegd zijnde, springt Elvis in de wachtende taxi die richting "Washington Hotel" scheurt. Even later betreft onze "lonely boy" er een luxueuse suite en bestelt zijn favoriete eten! Dan beseft hij pas goed dat hij voor de allereerste maal eenzaam en alleen is! Daarop besluit Presley Sir Gerald Peters, zijn persoonlijke LA chauffeur, op te bellen met zijn bizarre verhaal van de afgelopen uren en met de vraag of Sir Gerald zijn werkgever zou kunnen komen afhalen aan de luchthaven van LA.

Los Angeles is voor Presley een tweede thuis en alleen daar kan hij wat uitrusten van de doorstane emoties. Vooraleer hij echter het vliegtuig opstapt, belt hij Jerry Shilling in LA op of deze zijn chauffeur zou kunnen vervoegen aan Los An-

geles Airport.

Daarna wordt het tweede ticket, eentje richting LA, van de avond aangeschaft. In zijn haast vergeet Elvis zich bij de security aan te melden en stormt hij gewapend het tarmac op achternagezeten door een hevig geschrokken veiligheidsambte die nog nahijgend ons idool duidelijk maakt dat er een keuze is tussen het afgeven van zijn wapens of het verlaten van het vliegtuig, waarop Elvis onder luid gevloek de trap terug afstapt.

Wanneer dit jammerlijke incident aan de oren van de gezagsvoerder komt, probeert deze een ziedende Elvis tot rede te brengen. Even later stapt Presley met wapens terug het vliegtuig op.

Aan het vliegveld van LA wordt "E" even later opgewacht door Sir Gerald en Jerry Shilling die hem onmiddellijk naar zijn residentie in de heuvels van Beverly Hills brengen. Elvis rust er wat uit zodat hij de volgende dag fris en monter terug richting DC kan vliegen. Jerry maakt zijn baas duidelijk dat hij voor dit tripje zal moeten passen omdat hij andere, niet nader te verklaren, afspraken heeft. Zoals altijd heeft zijn werkgever er geen oren naar.

"E"'s legendarische overtuigingskracht aangedikt met enkele niet mis te verstane dreigementen, zorgen ervoor dat hij het AA vliegtuig met bestemming Washington DC opstapt vergezeld door zijn trouwe metgezel.

Tijdens deze vlucht LA – DC doen zich nog twee andere voorvalletjes

voor. Elvis' uiteindelijke reisdoel begint meer en meer vaste vorm te krijgen! Hij is vastbesloten om een DEA badge te bemachtigen en zal in Washington een afspraak met J Edgar Hoover proberen te regelen. Op deze vlucht zit er ook een groep G.I.'s die voor de feestdagen terug keren uit Vietnam. Elvis had Jerry opgedragen om in LA \$500 af te halen daar hijzelf zoals eerder gezegd, geen geld op zak had! Na de vreselijke oorlogsverhalen aanhoorde te hebben, besluit "The King" dat deze helden dat geld veel beter kunnen gebruiken en dus besluit hij hen de \$500 te schenken. Opnieuw reizen Elvis en zijn gevolg zonder geld.. Na deze daad van barmhartigheid bemerkt Presley enkele zetelrijen verderop senator George Murphy. Zonder dralen stapt hij op de man toe en vraagt hem zonder aarzelen of deze hem zou kunnen helpen in zijn queeste naar de felbegeerde DEA badge. Murphy belooft Elvis een onderhoud met de hoogste geplaatste FBI Narcotica verantwoordelijke John E. Ingersoll.

Nu hij dit geregeld had, besluit "E" de lat nog wat hoger te leggen en op een audiëntie met President Richard Nixon aan te sturen. Hij vraagt de stewardess om wat briefpapier en een pen. Even later schrijft Elvis Aaron Presley zijn befaamde Nixon brief op enkele doodgewone American Airlines vellen.

Op de luchthaven van Los Angeles had Jerry Shilling eerder Sonny West opgebeld om het tweetal in Washington te vervoegen. Zo komt het dat dit drietal de eerder geschre-

ven brief aan een wacht van het "Witte Huis" gaat afgeven.

Terwijl hun baas bij Ingersoll op de koffie gaat, draagt hij zijn beide lakeien op om een eventueel presidentieel telefoontje af te wachten. Het gesprek Presley – Ingersoll blijkt echter van geen kanten te vloten. De narcotica baas probeert in eerste instantie Elvis een ere-DEA penning aan te smeren maar dit voorstel wijst onze Koning meteen van de hand!

Wanneer al Presley zijn redelijke argumenten waarom hij recht zou hebben op een Narcotica penning, bot vangen, besluit hij de grote middelen boven te halen. Elvis probeert zonder blikken of blozen zijn felbegeerde penning in de wacht te slepen door de drugsafdeling van de FBI een donatie van \$5000 te beloven.

Vooraleer dit ultieme voorstel kan besproken worden krijgt "The King" dan eindelijk het verlossende telefoontje: De president kan mijnheer Presley ontvangen.

De ontmoeting met Nixon zelf gebeurt onder vier ogen in het stricte geheim. Een parodie hiervan is te zien in het filmpje uit 1997 "Elvis Meets Nixon".

Wat we wel weten is dat Elvis na het afgeven, om veiligheidsredenen, van zijn "Colt Python" per ongeluk zijn gouden Derringer uit zijn laars vergat te toveren. Toen het wapen, tijdens een toiletbezoek, er uitviel, werd deze Koninklijke vergetelheid vooralsnog rechtgezet. Naar het einde van het onderhoud met Trickey Dickie toe besluiten Koning en

President, na het tentoon spreiden van Presley's familiefoto's, geschenken uit te wisselen. "E" schenkt Richard Nixon een vergulde commemoratieve Colt uit WO II terwijl Elvis in ruil zijn langverwachte DEA penning voorgeschoteld krijgt! Na het nemen van enkele foto's vraagt Presley de president of deze ook zijn lijfwachten zou willen ontmoeten. Zonder al teveel omhaal laat "The King", niet de president, Jerry Shilling en Sonny West "The Oval Office" binnen.

Beide heren worden bedacht met een paar presidentiele manchetknopen waarop Elvis de machtigste man ter wereld duidelijk maakt dat Jerry en Sonny ook vrouwen hebben. Dit kentekent de aaneenschakeling van bizarre en ongehoofwaardige gebeurtenissen die aan de historische Presley - Nixon ontmoeting voorafgingen.

Tot op heden blijft Elvis' bezoek aan president Richard Nixon tot één van de meest ophefmakende gebeurtenissen uit zijn rijkgevulde leven behoren. Maar ook de historische waarde van deze ontmoeting kan en mag bezwaarlijk onder stoelen of banken gestoken worden. Een bewijs hiervan is dat de bekende foto van Elvis Presley en Richard Nixon tot op heden het meeste opgevraagde item uit de Richard Nixon bibliotheek is.

Stefaan Demarest

Bridge Over Troubled Water

UEPS lid Jozef Garcia vroeg naar een vertaling van "Bridge Over Troubled Water." Met plezier, Jozef!

Bridge Over Troubled Water / Paul Simon, 1969

When you're weary, feeling small
When tears are in your eyes,
I will dry them all
I'm on your side
When times get rough
And friends just can't be found

Like a bridge over troubled water
I will lay me down
Like a bridge over troubled water
I will lay me down

When you're down and out
When you're on the street
When evening falls so hard
I will comfort you
I'll take your part
When darkness comes
And pain is all around

Like a bridge over troubled water
I will lay me down
Like a bridge over troubled water
I will lay me down

Sail on silver girl
Sail on by
Your time has come to shine
All your dreams are on their way
See how they shine
When you need a friend
I'm sailing right behind

Like a bridge over troubled water
I will ease your mind
Like a bridge over troubled water
I will ease your mind

Beschouwing:

Alhoewel de eerste door Elvis gezongen versie van "Bridge Over Troubled Water" op de LP "Elvis, That's The Way It Is" klinkt alsof het opgenomen werd tijdens een concert, werd het nummer eigenlijk op 5 juni 1970 in de RCA Studio B te Nashville opgenomen: zuiver studiouwerk, dus (applaus werd later toegevoegd).

In de jaren vijftig van de vorige eeuw, heeft Claude Jeter het gospelnummer "Mary Don't You Weep" geschreven. Dit nummer werd door Jeter en zijn groep The Swan Silvertones in 1958 opgenomen en in 1959 uitgebracht. Eén van de spontaan gezongen lijnen uit het liedje gaat, "I'll be a bridge over deep water if you trust in my name" (te beluisteren op <http://www.youtube.com/watch?v=2p5Cvf0q-Fc>) en een tiental jaren later heeft Paul Simon hierin zijn inspiratie voor "Bridge Over Troubled Water" gevonden. Het nummer werd de titeltrack van de laatste album dat Simon en Garfunkel samen maakten. Deze LP werd uitgebracht eind januari 1970 in de U.S.A., en was al een Billboard Hot 100 nummer één tegen eind februari.

Het is duidelijk dat het liedje gospel invloeden heeft, maar het kan ook als een uiting van menselijk vriendschap beschouwd worden. De zanger richt zich tot een tweede persoon. Hij verzekert hem dat hij hem zal helpen in moeilijke tijden, ook als anderen hem niet willen helpen:

Als je moe bent en je je klein voelt,
Als er tranen in je ogen zijn,
Zal ik ze allemaal drogen
Ik sta aan jou kant
Als het moeilijk gaat
En vrienden niet kunnen gevonden worden

De zanger vergelijkt zijn vriendschap met een brug
dat kan dienen om
een gevaarlijke vaart over te steken:

Zoals een brug over onstuimig water
Zal ik me neerleggen
Zoals een brug over onstuimig water
Zal ik me neerleggen

Deze emoties worden herhaald in de volgende strofen,
waarin de zanger
steeds meer problemen opnoemt, maar alweer zijn
vriendschap en steun betuigt:

Als je berooid bent
Als je op straat moet leven
Als de avond erg hard valt
Zal ik je troosten
Ik zal aan je kant staan
Als het donker wordt
En er pijn overal pijn is

Zoals een brug over onstuimig water
Zal ik me neerleggen
Zoals een brug over onstuimig water
Zal ik me neerleggen

In de laatste strofen kijkt de zanger meer naar de toekomst, om zijn vriend(in) te verzekeren dat alles goed zal komen, dat alle wensen vervuld zullen worden, maar dat hij toch nog steeds dichtbij zal blijven om als geruststellend vriend te kunnen dienen:

Zeil door zilveren meisje
Zeil voorbij
Jou tijd om uit te blinken is gekomen
Al jouw dromen zullen uitkomen
Zie hoe ze schijnen!
Als je een vriend nodig hebt
Zeil ik vlak achter je aan

Zoals een brug over onstuimig water
Zal ik je geest tot rust stellen
Zoals een brug over onstuimig water
Zal ik je geest tot rust brengen

Graag hoorde ik van de leden, met welke nummers ze eventueel problemen hebben wat de inhoud en tekst betreft; ik zal dan mijn best doen om een en ander verstaanbaar te maken. Emailen kan naar david.neale@telenet.be of gewoon een briefje sturen naar de club.

David Neale

That's All Right - 55 jaar geleden...

5 juli 1954: Elvis trekt met Scotty Moore, Bill Black en DJ Fontana naar de Sun Studio te Memphis. Er worden enkele ballads uitgeprobeerd waaronder "Harbour Lights" en "I Love You Because" zonder dat iemand overtuigd geraakte, want deze songs waren al eerder successen van Bing Crosby en Ernest Tubb. Het vervolg van de avond gaf geen enkel resultaat en Sam Phillips was de wanhoop nabij. Gelukkig had hij de ganse band van Scotty Moore niet uitgenodigd voor deze sessie. Omstreeks middernacht en zonder voorafgaandelijke afspraak startte Elvis de song van de zwarte blueslegende Arthur Crudup: "That's All Right". Scotty en Bill blijven sceptisch na het inspelen van enkele takes maar Sam is meer dan tevreden. In de loop van de volgende dagen zou het zoeken worden naar een b-kantje en trekt Sam naar de D.J. Dewey Phillips met een demoplaatje.

6 juli 1954: vermoedelijk trekken de twee muzikanten samen met Elvis terug de studio in om een b-kantje te zoeken voor de plaat. Opnieuw vervalt Elvis in een oneindige reeks trage songs, niet naar de zin van Sam. Tenslotte komt "Blue Moon Of Kentucky" uit de bus, een up-tempo country nummer waar iedereen kan mee leven.

7 juli 1954: nadat een derde futloze sessie achter de rug was trekt Sam Phillips naar zijn naamgenoot Dewey Phillips en laat hem een demoplaatje horen van

"That's All Right". Dewey is disc-jockey bij het radiostation WHBQ dat gelegen is in het Chisca Hotel (het gebouw staat er nog steeds langs Central Avenue). Gladys en Vernon luisteren naar de radio in de hoop hun zoon te horen, maar Elvis zelf trekt liever naar de bioscoop die enkele straten verder ligt.

Het resultaat is fenomenaal, luisteraars vragen om de song opnieuw te mogen horen en Dewey tracht Elvis te strikken voor een interview. Vernon trekt naar de bioscoop en kan Elvis overtuigen naar de studio te gaan. Dewey moet Elvis geruststellen zonder hem te vertellen dat het gesprek werd opgenomen.

9 juli 1954: meer en meer wordt aangenomen dat door het succes van That's All Right pas vandaag de definitieve versie van "Blue Moon Of Kentucky" werd opgenomen.

12 juli 1954: Scotty Moore wordt manager en boekingsagent van de nieuw gevormde groep "the Blue Moon Boys". Elvis krijgt 50% van de ontvangsten, Scotty en Bill elk 25%.

17 juli 1954: het groepje mag zingen in de Bon Air club te Memphis, waar The Starlight Wranglers regelmatig optreden. Twee leden van de Starlight Wranglers waren immers Bill Black en Scotty Moore. Ze mogen van de eigenaar twee songs doen, tot dan

hun gans repertoire. Doug Pointdexter, de zanger van de “Wranglers” was alles behalve gelukkig met het optreden van Elvis, want hij achtte zichzelf de grote lokale vedette. Het optreden krijgt een eerder matig applaus en Elvis voelt zich “down”. Scotty moet hem overtuigen dat betere dagen zullen volgen.

Scotty versiert enkele optredens in het Eagle’s Nest te Memphis, een populaire dansgelegenheid onder leiding van Sleepy Eyed John. Jack Clement is de leider van het orkestje. Hij vertelde later: Elvis, Scotty en Bill kwam op het podium en we wisten niet wat ze gingen doen. We konden alleen maar een beetje “invallen”.

19 juli 1954: That’s All Right wordt officieel uitgebracht als single. Ongeveer 6.000 voorbestellingen waren al binnengelopen van de nabijgelegen platenzaken

24 juli 1954: Elvis en de zijnen mogen terug optreden in de Bon Air club, maar Elvis’ vriendinnetje Dixie Locke mag er niet in omdat ze minderjarig is.

26 juli 1954: Sam Phillips kan Bob Neal overhalen Elvis te laten optreden in de Overton Shell, samen met de Louisiana Hayride vedetten Slim Whitman en Billy Walker; het festivalletje heet “The Hillbilly Hoedown”. Elvis tekent een definitief contract bij Sun Records (zijn ouders moeten mee ondertekenen omdat hij géén 21 is) en krijgt 3% van de groothandelsprijs van elke verkochte plaat.

27 juli 1954: Sun-secretaresse Marion Keisker trekt met Elvis naar de bekendste krant te Memphis: The Memphis Press Scimitar om Elvis aan de journalisten voor te stellen de Overton Shell show te promoten.

28 juli 1954: de advertenties gaan allemaal de slechte kant uit: eentje plaatst de naam “Ellis”, de andere laat Elvis’ naam er gewoon tussenuit.

Sam Phillips legt het anders aan boord: hij koopt een advertentie met de volgende tekst: Elvis Presley: New Memphis Star Who Sings “That’s All Right and Blue Moon Of Kentucky”.

30 juli 1954: Scotty realiseert zich dat het groepje nog niet was ingeschreven bij de vakbond van muzikanten. Het inschrijvingsgeld wordt bijeengeschraapt en ze worden lid van de “American Federation of Musicians”. Elvis treedt ’s avonds op in de Slim Whitman show in bijzijn van Dixie Locke en zijn beide ouders. Hij is dermate zenuwachtig en kan beide benen niet stilhouden op het podium. Het zou in de latere jaren zijn handelsmerk worden.

Elvis mag de songs later op de avond nog eens overdoen en volgens Scotty zong hij toen ook “I’ll Never Let You Go”. De toeschouwers reageren wild enthousiast.

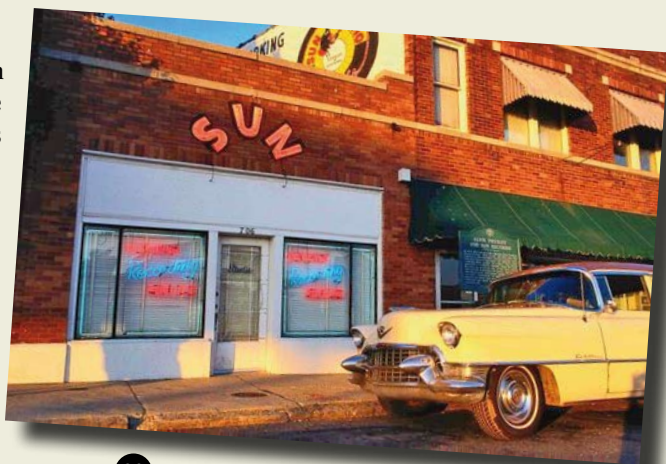
31 juli 1954: voor de derde maal treedt Elvis op in de Bon Air club. Hij vergeet er zijn jasje en laat Dixie het ophalen. Eindelijk kan ze zien waar Elvis de vorige weken optrad en waar zij niet toegelaten was.

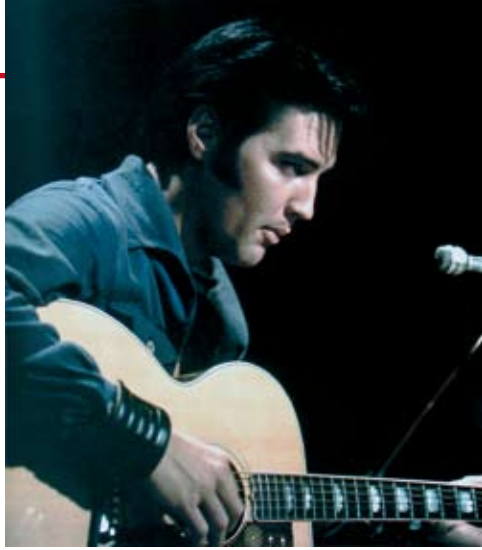
Bronnen:

Elvis, Day by Day (Jorgensen)

That’s All Right Elvis (Scotty Moore)

That’s All Right is tevens de openingstune van onze vernieuwde website – www.ueps.be

16 januari 2010 *Elvis Birthday Party*

Hotel Holiday Inn Airport – Diegem – 20 u

Live Dinner Concert - “Elvis 75 jaar”

Wij presenteren U:

Groot en smakelijk buffet
Dranken tijdens het buffet (frisdrank, bier, witte en rode wijn)
Verjaardagstaart
Optreden van Phil Friendly
Dansgelegenheid tot in de vroege uurtjes
Tombola met als eerste prijs: **een vliegticket naar Memphis**

Deelname leden en partner: 49 €
Deelname niet leden: 52 €
Tafels: maximaal 10 personen

Wees zeker van uw plaats en reserveer nu!
Reservaties: 03 2529222 / 03 2529089 / 071 214983 of ueps@skynet.be
Voorschot per persoon: 10 Euro
(te betalen via rekeningnummer 068-2040050-70)
Saldo te betalen voor 15 december 2009.

Speciale prijs per kamer in het hotel: 95 € inclusief ontbijt
(zwembad, sauna, fitness)

TE NOTEREN:

Wie is Phil Friendly?

Phil is een zeer sympathieke Amerikaanse rock-a-billy zanger die hoog scoort in zijn geboorteland. Hij woonde een tijdje in Nederland en was al eens te gast van onze Society (Koningin Elisabethzaal – Antwerpen) op 9 juni 2007 in het voorprogramma van de TCB Band. Iedereen had toen grote lof voor deze fantastische band. Phil komt speciaal voor deze gelegenheid overgevlogen uit Los Angeles.

Phil en zijn vrouwtje in het huis waar Elvis zijn wittebroodsweken met Priscilla doorbracht te Palm Springs.

Phil en 's werelds beste country gitarist Albert Lee waarmee hij samen een CD opnam.

Op 16 augustus 1977 was Elvis er plots niet meer...

*Elvis has however
NEVER left the building!*

Ter gelegenheid van Elvis' 75^e verjaardag vertrekken we in januari 2010 naar Memphis.

Voorlopige data: 6-14 januari 2010.

Tijdens deze periode is het er altijd leuk vertoeven en zeer gezellig. Een bezoekje aan Graceland is dan beslist de moeite waard.

Prijs:

Tweepersoonskamer: 1738 € per persoon.

Driepersoonskamers, vierpersoonskamers en éénpersoonskamers zijn beschikbaar op aanvraag.

In de prijs begrepen: alle vluchten en verplaatsingen met een luxe autocar. Overnachting met ontbijtbuffet in een mooi hotel in de binnenstad van Memphis. Bezoek aan Graceland en de aanpalende musea, bezoek aan de Sun Studio. Trip naar Tupelo (het geboortestadje van Elvis), Shopping trip, foien van de chauffeurs, luchthaventaksen.

Niet inbegrepen: annulatie en ziekteverzekering, maaltijden andere dan het ontbijt.

Gezien de luchtvaartmaatschappijen nog geen tarieven voorhanden hebben voor 2010 hebben we deze prijs gebaseerd op een mogelijke reis in 2009 en op basis van 40 deelnemers.

Het voorschot bedraagt 50 € (dit zal gedeeltelijk worden gebruikt voor de verzekering).

Organisatie: The United Elvis Presley Society in samenwerking met Carlson Wagonlit. Vergunning A 1028.

Spaarplan mogelijk.

Rekeningnummer 088-2071862-34 (USA-reis).

Meér informatie nodig?

ueps@kynet.be of tcb.elvis@skynet.be

Programma:

6 januari 2010: vluchten Brussel – Memphis, aankomst in de loop van de vooravond. Overnachting in een luxehotel in de binnenstad van Memphis op loopafstand van vele bezienswaardigheden, restaurants en hotels. Zeer uitgebreid ontbijtbuffet inbegrepen. Indien mogelijk maken we in de vooravond nog een stadswandeling waarbij we u de meest belangrijke zaken in de omgeving tonen (shopping, restaurants, bank, post, apotheker etc)

7 januari 2010: rondrit doorheen de stad Memphis met haltes aan de meeste plaatsen die enig belang hebben gehad in het leven van Elvis of die de geschiedenis van Memphis hebben beïnvloed. Zo stoppen we ondermeer aan het mausoleum, de piramide, de riverboats, het bureau van toerisme, de plaats waar Martin Luther King werd vermoord, Beale Street, Presley Place, Audubon Drive, Overton Park, Humes High School, Poplar Tunes. Aan het eind van de dag houden we halt langs een shopping center waar U enige inkopen kan doen (fruit, drinks etc).

8 januari: bezoek aan Graceland en aansnijden van de verjaardagstaart. Deze dag kunnen tevens de aanpalende musea en shops worden bezocht.

9 januari: vrije dag te Memphis. U kan deze wellicht gebruiken om een bezoekje te brengen aan het "Rock & Soul" museum, de gitarenfabriek van "Gibson" of de "Stax Studio's". (optioneel)

10 januari: vrije dag te Memphis. Bezoek aan een typische zuiderse gospelmis mogelijk. Deze dag kunnen we ook gebruiken om een bezoekje te brengen aan de Sun Studio.

11 januari: bezoek aan Tupelo en het geboortehuisje van Elvis.

12 januari: vrije dag te Memphis, shopping trip. Gezamenlijk diner in het meest vermaarde steakhouse van Memphis (optioneel).

13 januari: terugvluchten Memphis – Brussel

14 januari: aankomst te Brussel in de loop van de voormiddag.

